

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 33
Scrisori nerancate nu
se primesc. Manuscripte
nu se retrimit.
INSERATE se primesc la AD-
MINISTRAȚIUNEA în Brașov și la
următoarele Birouri de circulație:
In Viena: M. Drees Nachst.
Max. Augenthaler & Emerich Lesner
Heinrich Schalek, Rudolf Weiss.
A. Oppelks Nachst. Anton Oppelk.
In Budapesta: A. V. Goldber-
ger, Ekstein Bernat. In Ham-
burg: Marolij & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
rie parment pe o colonă 6 cr.
și 30 cr. timbru pentru o pu-
blicație. — Publicații mai dese
după tarife și învoială.
RECLAME pe pagina a 3.a o
serie 10 cr. sîn 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

(Număr de Duminică 21)

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumer la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la denii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare
Târgul Inului Nr. 30, eteget
L.: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl. — Un exemplar 5 cr.
v. a. sîn 15 bani. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 113. — Anul LXII.

Brașov, Sâmbătă-Duminică 23 Maiu (4 Iunie).

1899.

Intemplările săptămânei.

Cel mai important eveniment în săptămâna acesta a fost pentru noi **Congresul național bisericesc extraordinar**, care a ținut ședințe Duminică și Luni în Sibiu. Despre desbaterile urmate în acest Congres raportăm mai jos pe larg. De aici vor vedea cetitorii noștri, că a fost luptă viuă asupra întrebării: primim, ori nu primim? Nu fără greutate a dobândit în cele din urmă majoritate propunerea, ca să nu se respingă primirea, der ajutoarele să se dea bisericeii să le împartă ea, și să nu se pună altă condițiune în afară de lege, decât aceea, ca ajutoarele ce-ruite să ajungă la destinațiunea lor.

Cei-ce au fost în contra, ca adecă biserica să nu primescă întregirea oferită în condițiunilor para-grafilor 7, 8 și 9 ai legii, au adus pentru părerea lor argumente foarte tari, cari nu s'au putut răsfrainge decât prin invocarea împrejurării, că legea fiind odată sancționată ea se va executa și cu ocolirea autorităților bisericesci, dându-se întregirea de-adreptul preoților, cari totuși ar cere-o prin organele statului și lo-vindu-se ast-fel în autoritatea supremă bisericească.

Viitorul cel mai apropiat va arăta, decât nu cum-va majoritatea Congresului vrând, prin primire — deși cu ore-cari condițiuni — să încun-jure un rău, ce amenință autoritatea bisericeii, o va espune la încercări și mai mari și mai grele.

In afacerea **pactului cu Austria** nu s'a făcut până acuma nici un pas înainte. Cu toate că Majestatea Sa mereu stăruiesce să se facă o în-țelegere, ca să nu fiă silită coróna să decidă, cei doi ministri-presidenți Szell și Thun n'au putut afla nici un mijloc, prin care să fiă împacate ambele părți. Crisa s'a înăsprit așa de mult, că a fost vorba până alaltăeri de *demisiunea ambelor cabinete*. In cele din urmă însă, după repetite audiențe ale lui Szell și Thun la

monarchul, ministri-presidenți au fost înduplecați a continua tratările. Szell însă a declarat, că el nu se pôte abate dela punctele stabilite în cu-noscuta sa împaciuire cu partidele din dietă, fără învoirea acestora. In urma acesta, ca să se pôtă înțelege cu căpeteniile dietei, ministrii un-guresci s'au întors Joi sêra la Pesta. Se asigură, că cestiunea băncii este, care împiedecă înțelegerea. Guvernul austriac, se dîce, pretinde hotărit ca până la 1903 să rămână în vigóre și pactul cel vechi vama și comer-cial și statutele cele vechi ale băncii austro-ungare, ér numai dela 1903 s'ar învoi să între în viață noua or-ganisațiã a băncii, nu acum îndată, cum pretinde guvernul unguresc.

Èri în 2 Iunie st. n. *camera de-putaților* din Pesta a ținut o ședință, căreia i-a premers un sfat al minist-riilor. Îndată după deschiderea șe-dinței ministru-președinte Szell a luat cuvântul, dîcînd între altele: Rap-porturile dintre Ungaria și Austria trebuie regulate până la sfîrșitul anului acestuia. Nisuinta guvernului de față și a guvernului trecut (Banffy) a fost întotdeauna de-a regula pactul în mod constituțional și corîspundêtor legii dela 1867. Speranța, că pactul se va pute încheia pe cale parlamentară, durere, nu s'a impli-nit. Așa-dîră trebuie să procedem la regularea lui pe basa dreptului de proprieã dispozițiune. Pentru asigura-rea reciprocității am intrat în tratări cu guvernul austriac, cari însă, du-rere, până adî nu s'au sfîrșit. In conștiința responsabilității mele tre-lue să declar, că nu este eschis, ca sêu guvernul austriac, sêu guvernul ungar să fiă silit a-și da demisiunea. Stînd astfel lucrurile, rog camera să nu cêră dela mine declarați în meritul causei și în săptămâna vii-tore să nu țină ședințe.

Francisc Kossuth dîce, că Majes-tatea Sa a consimțit la pactul în-cheiat de partidele maghiare cu Szell. Austria nu e îndreptățită a cere o schimbare a lui. El protesteză în

contra procederei guvernului austriac și întrebă pe ministrul-președinte Szell, ce garanții are contra unei noue prolongiri provisorice a pactu-lui? Nimènni nu-i este permis să se abată dela învoiala făcută între par-tide. (Strigări: Acesta ar fi trădare de patriã!) Tôtã țera va protesta de se va renunța numai la un singur drept. — Ministrul-președinte Szell rîspunse, că nu va trage coróna în discușiune; ceea ce dîce și face se întemplă pe propria lui rîspundere. Părți tînuite ale compromisului nu esistă. In fine asigură, spre a domoli temerile opoziției, că legea pentru judicatura Curiei va fi sancționată. In fine propunerea lui Szell, de a se amîna ședințele, a fost primită de tôte partidele, afară de aceea a stîn-gei extreme.

Astăzi, Sâmbătă, ministrii un-guresci vor pleca din nou la Viena, unde va trebui să se ia în cele din urmă decisiunea definitivă. Foile un-guresci, foarte amărîte asupra Aus-triacilor și mai ales asupra lui Lueger și soții, cari au protestat în dieta Austriei de jos în contra „îngâm-fărei“ și a „pretensiunilor prea esage-rate“ ale guvernului unguresc, ame-nință cu ruperea de Austria și cu ridicarea unei vîmi deosebite. Ele acasă pe contele Thun, că voesce anume să turbure apele, uneltind pe ascuns în contra pactului și încura-giînd pe contrarii lui.

Foile austriace din parte-le nu rămân datore și spun, că paharul s'a umplut și de aci încolo cei din Aus-tria nu mai vor să fiă iloții Unguri-lor. Interesele lor nu le mai iertă să facă concesiuini peste concesiuini.

Intre frații din **România** dom-nesce acuma o viuă mișcare în fața nouelor *alegeri pentru corpurile legi-tîtoare*, ce se încep deja Joia viitoare. Èri săptămâna s'a dat în Iași un mare banchet politic, la care au fost întruniți fruntașii partidului conser-vator dela putere din tötã țera. Cu ocaziunea acesta ministrul-președinte G. Gr. *Cantacuzino* a desfășurat pro-

gramul noului guvern și a partidului conservator. In acest program se arată, că guvernul de acuma va con-ținua lucrarea guvernelor conserva-tore de mai înainte și enumeră apoi un șir lung de reforme și legi noue, ce are de gând să le ducă în impli-nire spre folosul țerii. Imprejurările de față — dîse — sunt favorabile pentru o muncă liniștită de întărire și propășire interioară, căci puterile sunt hotărîte de a sustine pacea, pentru a cărei asigurare s'a întrunit la Haga conferența conchemată de Țarul Rusiei. Prim-ministrul ro-mân mai dîse, că guvernul își va face pe deplin datoria, și va gu-berna cu blîndețe și cu dreptate, condus numai de dragostea cătră țeră și de credința în înalta ei ur-sită. Despre raporturile cu monar-chia noastră și indeosebi cu Ungaria, nu s'a făcut nici o amintire în dis-cursul-program al ministrului preșe-dinte Cantacuzino.

In tötã tăcerea și liniștea își continuă **conferența de pace** din Haga lucrările sale. Fôrte puțin se aude despre aceste lucrări, deore-ce, cum scim, s'a luat hotărîrea să se țină secret. Se dîce, că acum ea se ocupă de întrebarea, cum să se încun-jure periculul rîsbóielor prin alegerea tribunalelor internaționale de arbi-trii și că în legătură cu acesta se sfătuesc reprezentanții puterilor și cu privire la întrebarea desarmării, sêu mai bine dîs a încetării înarm-riilor continue.

In cele din urmă s'a apropiat faimosul *proces Dreyfus* de deslegarea lui, și astfel e speranță, că **Francia** va scăpa de acesta plagă, care ațîță și turbură spiritele poporațiunei sale de atâta timp. De Luni s'a început pertractarea de revisuire a procesu-lui Dreyfus înainte a 44 de judecã-tori ai curții de casațiã din Paris. Până acum mersul pertractării este în favorul lui Dreyfus și se crede, că se va hotărî revisuirea procesului sêu și trimiterea lui înainte unui nou tribunal de rîsbóii.

FOILETONUL „GAZ. TRANS“.

Luptele dela Plevnița și Grivița.

(Urmare).

Batațiunile erau acum strivite. S'au întregit însă de-a doua oră și se gătiră să mai sară odată pe re-dută. Îndărâtnici erau ómenii acestia! Și-au pus în gând să ia reduta, și vedeau bine că sunt asvirlîți îndêrêt de Turci, ca o minge, și nu se lasau.

Era de nepriceput lucru, de ce nu mai venia brigada rusescă, cea rînduită ca óste de razim, să se amestecce în luptă și să sprijinêscă pe Români. Generalul rus de douê cêsuri vecea de după un deal svîr-colirile Românilor și audia vnetul luptei, der sta cu mâinile în sên și nu se gîndea să sară într'ajutor. El avea porunca să plece spre Turci la órele cincî, și ascultător poruncii, lăsa să se prăbușêscă pămîntul, der nu voia să se misce până la cêsul hotărit. Pentru asta a primit aspră

dojană dela mai-marii sêi, căci și fără poruncă trebuia, din volnica sa făptuire, să sară cu brigada în cli-pele când vedu, că Românii sunt ajunsî la parapet.

Era la cincî cêsuri. Domnitorul nostru porunci Rușilor să între odată și ei în foc. Acum că se porneau și Rușii, mai prinsêră putere ai noștri, căci prea erau scãduți cu inima și cu numêrul.

Acum era acum. Maiorul vênã-torilor, Candiano, umbra printre sol-dați și i îndemna spunêndu-le, că acum la un loc cu Rușii ei sunt mai mulți decât Turcii, și decât sin-gurî Românii erau cât pe aici sê-i rîsbêscă pe pãgâni, acum au sê-i vînture din redută, ori la fugă lungă până în Plevna, ori pe cale mai scurtă până în iad. Maiorul era om de curte și scia fel de fel de pilde de prin cărți. Așa că punea pe foc inimile soldaților.

Năvala acesta, a treia, a fost mai inferbântată decât tôte. Ro-mânii porniră rînduți tot ca mai

înainte, der acum abia puteau strê-bate spre șanțuri din pricina mor-ților și a rănîților, ce zăceau pe cîmp. Și se împedecau, și cădeau, și se ridicau și mergeau înainte. Ajunseră éráși până la șanțuri. Și étã, pe cealaltă parte rêsărîrã de-odată douê bataliône rusesci. Alah, Alah! strigară Turcii cuprinși de spaimă, că nu se așteptau să fiã lo-viți și de Ruși, și mai ales din spate. Se îngroziră pãgâni, der ne-avênd nici vreme și nici loc de fugă, se năpustiră cu focul spre Ruși într'un chip de spaimă.

Focul mâniei în inima Româ-nilor se aprinse și mai tare la apro-pierea bataliônelor rusesci. De o parte era nãdejdea biruinței, de alta tîma că Rușii vor rîbsi în redută și vor dobândi lauda convenită Ro-mânilor. „Nu vê lăsați, flăcâi, că vin Rușii și ne iau reduta!“ strigau oficerii. „Săriți, că ne fac de rușine Rușii!“ rîspundeau bătîii.

Maiorul Candiano-Popescu în fruntea vênãtorilor, îndemnându-i cu

pilde din istoria țerii nòstre și cu vorbe bărbătesci, alerga spre șanțul din drêpta, ér căpitani Grozea și Pruncu cu dorobanții și cu ostașii de liniã, se îndreptară spre stînga.

Turcii, împărțiți în douê laturi, nu mai puteau ține locului pe creș-tini.

Perdeau reduta. Încă un pas, dîce Peșez Curcanul, ura, înainte, ura!

Românii își puneau scările pe parapet.

Erau aprópe Rușii, aprópe Ro-mânii, și ei și noi dăm vitejesce să ajungem cei dintâi în redută.

Dêr nici acum n'a voit Dum-neșeu să se îndure.

Din spre Bucova se vedeau so-sind vre o câte-va companii de Turci. Veneau mîncînd pămîntul, și adu-ceau cu ele un stêg mare verde, care strălucea de aurul pus pe el. Erau companii de gardă, pornite cu stêgul pe care îl scot numai la primejdiã mare. Și cei mai mulți dintre Turcii aceia erau Harapi de

Congresul național-bisericesc.

Pentru a avea cunoștință și cetitorii numărului nostru cu data de Duminecă despre cele ce s'au petrecut în Congresul național-bisericesc ținut în Sibiu Duminecă și Luni trecută, dăm aici o mică oglindă a desbaterilor.

După-ce s'a săvârșit mai întâi sfânta liturgie în biserică din cetate, la ora 11^{3/4} I. P. S. Sa Metropolitan Ioan Meșianu a deschis Congresul printr'o scurtă vorbire, în care a arătat asupra gravei întrebări, ce atinge de aproape și în mod îngrijitor clerul și poporul și biserică noastră națională, adevărul întregirei din partea statului a venitorilor preoțime. I. P. S. spune măsurile, ce s'au luat până acum din partea autorităților bisericesci, de consistorii, sinode și de consistorii metropolitane nu numai pentru o cumpănire mai aprofundată, dăr și pentru uniformitate în procedere. După-ce s'au pronunțat Sinodele, dela Sibiu, Arad și Caransebeș, și după-ce Sinodul din Caransebeș s'a declarat necondiționat în contra primirii, a venit rândul Congresului bisericesc național extraordinar, ca el să rezolve grava întrebare a întregirii venitorilor preoțesci dela stat. În urmă salutând pe deputații adunați, declară Congresul de deschis.

S'a constituit apoi biroul și s'a prezentat raportul consistorului metropolitan. Tot în această primă ședință s'a ales comisiunea de 9, în care se aleg câte 3 membri din fiecare diecesă. Se aleg următorii domni. Din arhidieceză: Vicarul Dr. Il. Pușcariu, Partenie Cosma și Dr. Ioan Mihu; din diecesă Aradului: Ignatie Pop, Dr. N. Oncu și P. Truța; din diecesă Caransebeșului: arhimandritul F. Musta, cav. de Seracin și Titu Hațeg. Cu acestea ședința întâi s'a închis.

Ședința II de Luni. S'a citit mai întâi raportul consistorului metropolitan și s'a verificat protocolul ședinței prime. S'a intrat apoi în meritul desbaterii. Cel dintâi a luat cuvântul în calitate de referent al comisiunii Congresului d-l

Dr. Ioan Mihu: Densul, pentru a motiva pe scurt propunerea comisiunii de a se primi întregirea dela stat a venitorilor preoțesci prin mijlocirea Consistoriilor, dize, că comisia de 9 s'a gândit mai înainte de a-și formula propunerea, să recomande Congresului, că ori-care va fi conculul ce-l va lua, acesta să fie executabil. Recomandă dăr în numele comisiunii primirea întregirii prin consistorii, căci o respingere a ajutorului ar fi împreună cu urmări funeste. Desfășurând motivele pentru primire și dize, că comisia crede, că n'ar pute fi mai mare primejdie pentru biserică, decât a da preoțimea pradă pe mâna organelor politice.

Nic. Măneguțiu (protopop Tergu-Mureșului) răspunde prin o lungă vorbire referentului. D-sa arată, că vechii preoți ro-

mâni gr. or. n'au avut „plăți” și au trăit alipiți de popor, silindu-se a-l păstori pe acesta așa, ca cu dragoste să-i împărtășească și pe dânsii din rōdele muncii lor. Din alipirea acesta a urmat câștigul și folosul, că ni-s'a conservat legea și datinele și aceea evlavie specifică românească, ce până aș constituie un zid tare și neclătit, care ne-a apărut poporul de invasiuni dușmane și de influințe străine și demoralizătoare. Părinții noștri prin hărnicia și economisirea lor, muncind din greu pământul alături cu poporul și adaugând la muncă cruțarea, au sciat să înfrunte toate primejdiile și ispitele. Mulți dinari a dat preoțimea noastră în fondurile tuturor instituțiilor românești și multe generațiuni de cărturari au fost crescute din munca, din cruțarea, din prescura preotului românesc.

Face apoi o asemănare între contribuțiile altor confesiuni pentru cult și între cele ale poporului nostru, și dize, că rău ne-am dat a sta înainte vecinic cu „sărăcia”. Vorbitorul însă are câte-va cuvinte de dīs și la adresa preoțime. Cu prea puțină reținere, preoțimea s'a aruncat și cere însă-și primirea acestei întregiri dela stat, deși știe, că aici e vorba de o cursă periculoasă. Crede, că și noi de noi ne putem ajuta. Preoțimea are, ce-i drept, lipsă și nevoia de a fi ajutat, dăr acestei lipse să-i facă destul biserică, er nu statul civil. Arată îngrijirile ce le are, că primind ajutorul ne-am face vinovați de un rău mare, și dize: „Când pentru acest blid de linte (ajutorul de stat) ni-se cere să dăm în schimb dreptul nostru de primogenitură, atunci — națională fiind biserică — demnitățile noastre naționale pretinde, ca să respingem cu atât mai virtos acest dar danic, acest blid de linte, această rimă de undiță, această elemosină a desfrânatului”.

În fine vorbitorul face propunere, ca însă-și biserică să ia măsurile de a îmbunătăți starea materială a preoțime.

Ioan Sērbu (Caransebeș) vorbește de asemenea cu mult avēnt în contra primirii ajutorului de stat, căci prin executarea legii din 1898 statul vrē să „patriotizeze” preoțimea, er acest cuvēt are înțeles atât de larg, încât pentru ori-ce mișcare, pentru ori-ce manifestare, pentru ori-ce cuvēt a preotului, el ușor pōte fi calificat de „nepatriotic”, de unde urmēză șirul neîntrerupt al vexațiunilor. Ori punem condiții, ori nu la primirea ajutorului, paragraful vătēmător tot rămān în lege.

Petru Truța (Arad) e pentru primire și susține părerea comisiunii. Densul crede, că prea se esagerēză lucrul cu primejdia și că prea se fac multe închipuirī rele despre lege. Primesce propunerea comisiunii.

Mih. Popovici (Orșova). E contra primirii. Dize, că Congresul are chemarea de-a apēra intact dreptul de autonomie. Comisiunea recomandă primirea din motive de oportunitate, — dăr aceste motive trebuie

să dispară de dată ce e constat, că ni-se încalcă autonomia. Nu este oare o încălcare, când ministrul nu primesce d. e. datele pe cari le adună biserică în sfera sa de competență, oi își rezervă dreptul a-le aduna el însu-și prin organele sale politice? Unde rămāne apoi disciplina internă? Legea enumeră taxativ acele „delicte”, prin cari statul își lărgesce dreptul său de ingerință înăuntrul murilor autonomiei bisericesci. Cea mai nouă dovadă e ordonanța ministrului de justiție Plosz, care chiar si „tendința contrară statului” o ia ca bază suficientă pentru a „disciplina” pe cutare preot. În virtutea acestei măsurī, numai pe cine nu vrē, ministrul nu-l pōte prigoni. În fine face, față de propunerea comisiunii, următōrea contra propunere:

Considerând, că articolul de lege XIV din 1898 despre întregirea dotațiunii parohiale violēză în mod expres prin dispozițiunile cuprinse autonomia bisericii noastre ortodoxe naționale;

Considerând, că în puterea statutului organic conculul național bisericesc este chemat să apere autonomia bisericii și să ia poziția față cu ori-care ingerință cu vedită tendență de-a vătēma organismul autonom al bisericii noastre;

Considerând, că regularea dotațiunii parohiale aparține exclusiv competenței autorităților noastre bisericesci;

Considerând, în fine, că prin conculul de sub Nr. 73 din anul 1895 conculul național s'a pronunțat limpede și categoric, că în afacerea dotațiunii clerului nu pōte admite de loc ingerința guvernului, accentuând clar și hotărīt, că o eventuală subvențiune din partea statului o primesce numai pentru cazul, dēcā se asemnēză și se pune la dispoziția autorităților noastre superioare bisericesci într'o sumă generală bisericii ca atare, er nu preoților ca particulari;

În urma acestor considerante conculul național bisericesc anunță, că nu pōte primi întregirea dotațiunii sub condițiunile cuprinse în art. de lege XIV din 1898.

P. Rotariu (Timișōra). Crede, că prin dispozițiunile legii din cestiune nu se va vătēma autonomia, căci ea este vătēmātă deja prin o lege pozitivă, pe care noi nu o mai putem reface. E vorba acum, că în urma acestei vătēmări, pe ce cale s'ar putē feri biserică de-o mai mare devastațiune și anarhia: însărcinând Consistoriile noastre de-a primi și distribui ele întregirea, ori respingēndu-o dela noi cu tota? Nicī comisia nu propune să primim necondiționat, ci condiționat. Drept aceea spriginesce propunerea ei.

V. Mangra e contra primirii; Dr. N. Oncu declară, că primesce propunerea comisiunii, căci, dize, de nu primim mijlocirea Consistoriilor, atunci am rupt noi însă-ne legătura dintre preoțime și Consistoriile și arhieriei noștri, și aceea legătură se va începe între preot și solgăbiru.

(Ședința se suspendă până la 4 d. a. După amiaș deschidēndu-se, se dă curs liber desbaterilor mai departe).

Simeon Damian (Brașov) accentuēză punctul de vedere al autonomiei, care pentru noi trebuie să fiā cel mai prețios și dātător de măsură. Nu este iertat a trece cu ușurință peste consideranța acesta. Dēcā e adevērat ceea-ce cu drept cuvēt s'a accentuat din unele părți, că autonomia noastră nu se va călca, deōre-ce e călcată deja prin legea acesta, atunci nu ne e permis nouă ca Congres, ca prin conculul nostru să dăm pecetea legitimității acestei nelegitime încălcări. E contra primirii.

Ignatie Pop (Arad) și Mihail Cirlea (Abrud) sunt pentru primire.

Vasilie Damian (Brad). Un mare pericol se descarcă asupra noastră, și el se va descărca mai ales atunci, când vom primi, și ca for bisericesc, ajutorul. Dēcā recunșcem cu toții, că aici e vorba de un amestec în afaceriile noastre interne și totuși primim ajutor, atunci din acest amestec primit de noi, se va desvolta cel mai cras patronat asupra bisericii noastre. În schimbul autonomiei încălcate, guvernul ne oferă favoruri materiale. Dăr nu uitați, că tot cu favoruri materiale ne-au amăgit acum 200 de ani, ne-au desbinat în două și ne-au ingenunchiat. O parte nu ne-am plecat atunci, ne-am luptat cu eroism, și aș putem fi mândri, că ne vedem ērași în picioare și că avem o biserică autonomă. În contra noastră se desfășurā acum ērași o putere mare, ca să ne între în cetate. În fața forței, trebuie să desfășurăm rezistență, și să nu deschidem însă-ne porțile cetății, dēcāt odată cu viața. Apelēz la Congres să respingā primirea.

I. cav. de Pușcariu (Bran) e pentru primire; Dr. Liviu de Lemeni propune închiderea discușiunii, dăr mai fiind patru oratori anunțați la cuvēt, vorbesc încă: Dr. N. Opreanu contra primirii și pentru contra-propunerea Popovici constatând, că sunt așa de mulți paragrafi vătēmători autonomie, încāt nicī într'o împrejurare nu e iertat a-i judeca prea ușor și prea blând, și prin primire a ascuți tăișul lor în contra noastră.

Part. Cosma ia cuvētul și ține un lung discurs, în care răspunde cător va vorbitori, cari s'au declarat contra primirii. D-l Cosma a apērat punctul de vedere al comisiunii de 9 în care face parte și d-sa. Între altele dize:

„Se accentuēză, cu drept cuvēt, pericolul ce conține această lege pentru independența clerului nostru. Asta este întrebarea: cum se va putea mai cu efect paralisa acel pericol? dēcā vom primi propunerea comisiunii, sēu primind contra-propunerea? După convingerea mea pericolul este mai mic, dēcā se va pune în lucrare legea în sensul propunerii comisiunii, dēcāt dēcā conculul va respinge favorul legii, pentru-cā atunci preoțimea numai cu ajutorul consistorului va putē cere și numai din mâna organelor noastre

printr'alte pământuri ale lumii, iuți și puternici, ca mânia lui Dumnezeu.

Încă de pe vremea năvalei a doua, colonelul Sefvet, mai-marele Griviței, vedēnd năvala cea plină de avēnt a Romānilor, cerū ajutōre dela Osman, din tabăra dela Bucova. Osman îi trimise un batalion de Harapi, din garda Sultanului, cu stēg desfășurat. Și acum sosea.

Harapii iau pe Ruși în bătae și-i strimtorēză cu baionetele. Cuprinși între două focuri, Rușii se svircolesc în luptă cu perirea, dăr nu se lăsa. Bieții Ruși erau între redută și Harapi, și periau de focurile încrucișate ale Turcilor. Aprōpe toți oficerii batalionelor rusesci periră, însuși comandantul colonelului, colonelul lor, tū impușcat și calul a început să alerge pe câmp printre șiruri, purtând în șea pe stăpânul său mort. Rușii au fost snopiți cu totul.

După ce au isprăvit cu Rușii, Harapii săriră spre noi.

Romānii erau ajunși a treia-ōră în șanțuri, și a treia ōră vēuătorii steteau sub pōla redutei. Dăr Turcii, până acum în neastēmpērul grōzei, er acum după sosirea Harapilor, liniștiți și neclintiți, ca turnați din fer, steteau în picioare pe parapetul redutei și trăgeau necontenti, er jos, între șanțuri și redută, dintr'odată se inegri locul de Harapi, cari potopiau pământul cu iuțimea lor și cu îndărjita statornicie.

Dăr nu se lăsa nicī ai noștri. Cātă perire de omenī a fost acolo, și în câte chipuri, Dumnezeu o știe! Ai noștri a doua di, gāsiră în șanțuri peste șese-deci de flăcāi, cu capul despiciat într'asa chip, că o parte a capului le atērna pe un umăr, er cealaltă pe alt umăr. Așa loveau Bașibuzucii cu topōrele.

Rușii s'au retras repede, cât de repede veniră și pe cât fură măcelăriți de repede, er Romānii, vedēnd pe Ruși, că se dau înapoi, și-au pierdut sufletul și ne mai putēnd sta singuri în focal Turcilor, s'au dat

repede îndērēt, luând pe rāniți, pe câți îi putură aduna.

Se sfirșiseră tōte. A fost cea din urmă încordare a Romānilor. Își perduseră acum firea și-i cuprinse spaima. De astă-datā nu putură să se oprēscă după movilă, căci îi urmāriri Turcii până dincolo de movilă, până într'altă vale, până peste deluri. Dăr n'au fugit ai noștri în neorânduială; s'au retras încet, pas cu pas, necontenti împinși de Turci.

* * *

Cerul a fost întunecat ziua întregă, cu puțină intrerupere la amiaș. Spre sēră începū să cernă plōia din nou și noptea veni repede.

Bătea puțin vēntul și se audea de departe tunul obosit, urlând din vreme în vreme, pe partea Rușilor, cari s'au bătut și ei ziua întregă fără de nicī un folos.

Romānii prin împrejurimile Griviței se adunară prin văile cotite și strimte și stăteau în liniște ici-colo,

grămeți pe lângă stēgurile lor, uși de plōie și sfirșiți de oboseli. Din Grivița se mai audeau din când în când impușcături — se vede că Nizamii trăgeau în câte un rānit de ai noștri pe câmpia — și urlote de tun. Grivița pārea ca un taur, care, după ce și-a biruit protivnicul obosit și singur, mugesce încă și umple aerul de muget.

Era tăcere între rēndurile Romānilor. Li-se pustiise sufletul, și după atāta oboselă și luptă îi cuprinse tremurul și grōza. Li-se răcise sudōrea pe ei și-i uda și plōia. Întunecul ce se apropia, le mārta grija de sōrtea lor, er tăcerea, după atāta vuet, îi îngrozea. Spun, că acolo pe sub rāpi, se vedeau soldași rāsleși, plāngēnd cu hohote. „Ne-au potopotit harachii”, dizeau dorobanții moldoveni cătră sanitari și cătră doctori, cari alergeră să ajute rāniților. „Au adus draci împotriva noastră” spuneau vēuătorii. Și adevērat era, că se asvēriri cu multă virtute flăcāii noștri, și au perit cu

superiore bisericești va primi ajutorul dela stat, și va sta sub impresiunea, că propriamente dela biserică vine ajutorul. In cazul contrar însă, preoții totul vor avea de a mulțami solgăbirului și vor deveni slugile lui, spre rușinea bisericești. ... Dacă este, ca preotul să sărute mâna celui ce dă ajutorul, atunci mai bine să sărute mâna protopopului și a episcopului său, decât pe a solgăbirului. ...

In fine I. P. S. **Metropolitul Ioan Meșianu** arată peripețiile, la care s'ar espune biserică și în sus și în jos, decât Congresul ar respinge primirea, și dă espresiune credinței, că singura cale, pe care e bine să se meargă, este aceea a primirii.

Se face votare nominală. Mai întâi se pune la vot contra-propunerea deputatului **Popovici**. Se dau 28 voturi pentru, 40 voturi contra. Se pune la vot și cea a comisiunii. Se dau 40 voturi pro, 26 contra, și deci se declară primită. Deputatul **Măneșcu** își retrage propunerea sa. Adăusul deputatului **P. Cosma** (făcut în ședința primă, ca I. P. S. Sa Metropolitul să mijlocască la guvern, ca în ministerul de culte și instrucțiune publică să se aplice la postul bisericești române gr. or. pentru a se rezolva afacerile bisericești în mod corect și demn), se primesc fără discuțiune.

Etă acum, care este.

Conclusul Congresului.

I. Considerând, că ameliorarea dotațiunii preoțesci este o necesitate imperativă pentru progresul cultural și moral al bisericești noastre, și că biserică, în urma vitregității timpurilor trecute, în prezent nu este în poziția a face ameliorarea dotațiunii din mijloacele sale proprii;

considerând, că statul, după legile în vigoare, are datorința a concurge cu mijloacele sale la susținerea organismului bisericești, și Statutul Organic ne îndreptățește, ca în lipsa de mijloace proprii suficiente, să reclamăm la ajutorul statului;

considerând, că articolul de lege XIV. din 1898, despre întregirea venitelor din țară, cari nu aparțin confesiunilor romano-greco- și armeano-catolice, cu finea lunii Iulie 1898 a devenit lege obligatorie, de a cărei dispozițiunii biserică trebuie să țină cont;

considerând, că unele dispoziții ale acestei legi, ce sunt prejudiciabile autonomiei noastre bisericești, izvoresc din o neîncredere în ceea ce privesc conduita morală și patriotismul preoțimei;

considerând, că această neîncredere este fără temei, încât s'ar referi la preoțimea noastră, pentru-că acesta întotdeauna a escelat prin purtarea sa morală și prin patriotismul său adevărat;

considerând, că înaltul guvern al țării prin executarea dreptă și corectă a legii chiar în interesul bine priceput al statului,

pote delătura bătăliile, ce cu drept cuvânt le-a avut biserică la aducerea acestei legi în ceea ce privesc slăbirea disciplinai bisericești și vexațiunea neintemeiată a preoțimei noastre:

Congresul naț. bis., sub rezerva că dotațiunea întregă ce compete preoțimei noastre se va pune la dispoziția autorității bisericești superioare, admite ca preoțimea să primescă întregirea venitelor sale din visteria statului în condițiile articolului de lege XIV din 1898 fără altă condiție, decât ca sumele reclamate la întregirea venitelor preoților să ajungă la destinațiunea lor.

II. Conclusul consistoriului metropolitan din 21 Aug. 1898 Nr. 200. referitor la regularea dotațiunii clerului din mijloace proprii ale noastre, se aprobă.

III. Cu executarea acestui conclus, se însărcinează Consistoriul metropolitan, având a raporta despre acesta viitorului Congres.

IV. Totodată congresul regretă, că în ministerul r. u. de culte și instrucțiune publică de un lung șir de ani nu se află aplicați bărbați ortodocși de naționalitate română, cari cunoscând bine afacerile bisericești și însușirile credincioșilor ei, să potă contribui cu cunoștințele lor speciale la rezolvirea corectă a cesiunilor noastre bisericești și școlare, precum se aflau sub primul regim deakist. Deci:

considerând, că dela modul punerii în lucrare al art. de lege XIV din 1898, care tractează cesiuni de natură foarte delicată, depinde în mare măsură pacea între stat și biserică noastră autonomă;

considerând, că afacerile bisericești și școlare ale bisericești ortodoxe din statul nostru, deși ierarhică și ea, ca cea romano-catolică, totuși nu se provăd în ministerul de culte și instrucțiune publică prin o secțiune compusă din funcționari de confesiunea ortodoxă, precum se provăd afacerile bisericești romano-catolice în secțiunea I. compusă și condusă numai de funcționari rom-catolici, și se provăd prin secțiunea II. dimpreună cu ale reformatorilor, luteranilor, unitarilor, israeliților, baptiștilor, nazarenilor etc., tot confesiuni ale căror instituțiunii nu sunt identice cu ale bisericești ortodoxe;

considerând în fine, că guvernul actual s'a angajat a inaugura un regim în spirit deakist, care a evitat ori-ce conflict între guvern și biserică noastră, și a guvernă după „lege, drept și dreptate“:

Congresul roagă pe Înalt Prea Sfinția Sa Metropolitul, ca punându-și în cumpană totă autoritatea ce-i compete în calitate sa de cap al bisericești autonome ortodoxe române din Ungaria și Transilvania, să întrevină la guvern, ca și în interesul bine priceput al statului, să iee măsurile necesare, ca în ministerul de culte și instrucțiune publică, să se aplice la posturile cardinale bărbați calificați

din sinul bisericești noastre naționale, ca afacerile bisericești noastre naționale să se potă rezolvi corect și în mod demn de însămnă tatea ei pentru stat“

Din Bucovina.

Cetitorii noștri și până au deja cunoscință, că organele guvernului bucovinean din Cernăuți au pornit o gônă ne bună în potriua acelor tineri universitari români, cari în ziua de 17 Aprilie au fost amestecați în afacerea demonstrațiunii la gara din Cernăuți, când cu privilegiul fugei metropolitului **Arcadie** la Viena.

Senatul universitar a introdus cercetare în contra lor și săptămâna trecută a publicat sentința. Studentul jurist **Slușanschi** este relegat dela universitate pe trei semestre; studentul jurist **Eus. Antonovici** va primi o dojană în fața senatului universitar, ér d-l **Adrian P. Deseanu**, teolog abs., pierde pentru tot-deuna dreptul de-a face rigorose la universitatea din Cernăuți. Pe de-asupra, în contra d-lui **Deseanu** s'a dat și ordin de espulsare.

Firesce, că această sentință nedreptă a revoltat cu drept cuvânt cercurile române naționaliste din Bucovina. Marea indignări și revolte i-a dat espresiune „Patria“, organul partidului național român din Bucovina, care în mai multe rânduri a apărut cu temei studentimea. „Patria“ a publicat în numărul său de Duminecă 16 (28) Maiu un articol, în care arată, că „este cu neputință a nu recunoște în aceste pedepse aspre spiritul rectorului **Dr. Artur Skedl**, care a deschis sub firma „ausgleichende Gerechtigkeit“ o gônă ne bună contra Românilor din Bucovina. — „Dușmănia cea mai neimpăcată respiră din totul — ăice la alt loc „Patria“. — Dușmănia propriă veneticului, care nu numai nu are inimă pentru țără și fiil ei, dér ar stinge totuși ce-i stă în cale, când e vorba să se căpătuescă“.

Pentru acestea și alte două pasagi din amintitul articol, precum și pentru publicarea unei telegrame de încurajare a tinerimei universitare române din Clușiu, adresată tinerimei din Cernăuți, acel număr al „Patriei“ a fost confiscat, espediția diarului la postă sistată, și abia cu greu s'a putut tipări a doua ediție a diarului, din care însă pasagiile cu pricina au fost eliminate și diarul a apărut cu locuri albe.

In numărul său de Miercuri 19 (31) Maiu „Patria“ a revenit asupra întâmplării și într'un prim articol a arătat situația creată prin dese și necurmatele confiscări. Organele guvernului însă în loc de a-și veni în fire și a nu mai infesta, dinpotrivă au luat iute și de grabă măsuri, ca și acest număr să fi confiscat. Ast-fel numărul „Patriei“, ce ni-a sosit adî, are în loc de articol pe cele trei colone prime cuvintele gras

tipărite: „Confiscat. Confiscat. Confiscat“. Acesta e a treia confiscare în timp de 8 zile numai. Inchipuiți-vă pagubele mari ce le are foia și cât de mult publicul cetitor al „Patriei“ este împedeat în primirea regulată a foiei și în cetirea ei.

Drept echou la cele două confiscări dintăi, „Patria“ publică în numărul său de Miercuri doi scurți articuli scriși sub impresiunea recentelor confiscări. Etă ce se ăice în unul din aceștia:

„A confisca hartia, e ușor, căci hărtia nu se potă sustrage armelor nimicitore de natură fizică. Sufletul vostru, Românilor, se potă deci numai cu păcate voide — și nu cu confiscare la ordin din partea unuia, său altuia mufti fără suflet. Ca să trăiți Românilor în veci, fiți și mai departe cinstiți, căci virtutea ciuste e binevădută la Dumneșul giștilor creștine.

„Virtutea vechilor Romani să fiă și a noastră. Virtutea patriotică-ciostită ne va face nemuritori, ne va face tari și vestiți.

„Legea creștină a bisericești ortodoxe să fiă făclia noastră pe calea spre Golgota de acuma. Timpul actual e greu, este un cup-tor de ispite, dér să fim cu virtute și ne vom curăți, trecând prin ispitele și cursele cu multă icusință pregătite nouș pe ădare — ca aurul în para focului — de tot ce ne potă omori vre-odată.

„Noi să ne iubim mai mult sufletul decât trupul, să ne fiă mai mult aminte de cinstea adevărată, care face sufletul nemuritor.

„Dușmanii pot confisca Românilor cel mult trupul, vre-o căți-va cruceri, libertatea fizică etc., nu însă sufletul național, material și cu voință liberă.

„Românilor! Uniți-Ve în cugete și simțiri, și ve-ți fi tari, nemuritori — neconfiscabili“.

*

Alaltăeri séră după incheierea foii am mai primit din Cernăuți scirea, că contra unui al doilea colaborator al diarului „Patria“, d-l **Victor Branisce**, student în drept, fratele d-lui **Valeriu Branisce**, s'a dat asemenea un ordin de espulsare.

Se vede dér, că se pun tôte în mișcare din partea celor dela guvernul provincial, ca să-și răsbune în contra diarului partidului național român „Patria“, care îi incomodă mult prin energica combatere a nelegalităților și abuzurilor, ce se sevăresc în paguba drepturilor poporului român bucovinean.

Cu astfel de prigoniri, confiscări și espulsări ridicule și fără nici un temei legal, nu vor ajungă departe nici guvernăntii bucovineni, străini de țără și de popor.

Cei prigoniiți cu espulsare au făcut și vor face recurs în contra actelor de volnică, și credem că li-se va face dreptate și se vor retrage ordinele de espulsare în contra lor.

sutele, dér au fost copleșiți cu numărul.

Domnitorul **Carol** plecând atunci de pe înălțimea unde stete, veni să-și vadă oștenii. El dete peste cetele adunate ici colo și le vedu domolite cu totul. „Ce mai faceți, copii?“ ăise el cătră una dintre cete. Un sergent, legat la cap cu o cărpă, căci era rănit puțin, răspunse: „Rău, Măria Ta! Ne-au prăpădit păgăni!“ — „Cum v'au prăpădit, că vă ved sănătoși?“ — „Sănătoși, Măria Ta, dér etă-ne căți am rămas dintr'o companie“. — „Puțini!“ ăise Domnitorul cu jale. „Dér uite, alții dincolo“, ăise erăși arătând spre altă cetă. „Adunați-vă cu toții, și veți fi mulți, și mai aruncați-vă odată spre redută. Mi-ar fi rușine și Mie și vouă, să ne lăsăm bătuti de Turci!“

Dér poruncă să se mai încerce o năvală, nu dete Domnitorul. Ii vedea prea obosiți. Dacă însă flăcării ar fi voit, ei de ei, să mai dea o năvală, nu i-ar fi oprit nimeni.

Maiorul **Candiano-Popescu** a fost cel dintăi, care și-a adunat în pripă risipitorile vânătorilor săi. El începă să-și îndemne băeții infierbentându-le inima și aprindându-le sufletul. In scurtă vreme vânătorii s'afară gata să pornescă din nou la luptă. Atunci începură și alți oficeri să-și adune companiile. Căpitanul **Pruncu**, mai ales, umbla din om în om, îndemnându-i la luptă. In grabă s'alipiră de vânători, cu voină bună și de bună-voină, companii de dorobanți și de flăcării dintr'al cincelea de linie. E adevărat, că nu erau așa de voinși, ca mai înainte; erau tăcuți și posomorți. Acu numai îndirjirea și mânia îi făcea să mai încerce odată norocul — căci de vitejă nu era vorba; viteji au fost ei peste măsură.

„Să nu ne lăsăm copii!“ ăicea maiorul **Candiano**. „Domnitorul nostru v'a rugat să nu-l faceți de rușine; ascultați-l! Vă rugăm și noi, mai-marii voștri, să nu ne lăsăm de ocara străinilor, deci urmați-ne! Gân-

diți-vă și voi, să n'ajungeți de batjocura Turcilor, c'ăți murit cu miile și nu le ați putut smulge un ticălos de părete de pământ! Etă Rușii sunt gata să dea năvală. Și ei au fost pustiiți, ca și voi, și etă-i merg din nou. Ar fi rușine să lăsați pe Ruși să meargă înaintea voastră, dér ar fi rușine și păcat, să-i lăsați să meargă singuri!“

Atunci oficerii noștri au întrebat pe Ruși, dacă voesc să mai dea odată năvală împreună. Rușii s'au învoit. Flăcării noștri vedând, că într'adevăr Rușii se gătesc de năvală, se îmbărbătară și mai mult, și acum le era cu tot dinadinsul să se mai avșiră odată asupra redutei. Nici trudă și oboselă nu mai simțiau, nici spaimă și grijă de sôrta lor. Li-se inflăcărare inima. Atăta putere are cuvântul de îmbărbătare al oficerilor, și atăta avânt potă aduce între cei obosiți iubirea de fapte viteze.

Cărmuitorul năvalei dela Gri vița, colonelul **Angheliescu**, porni cu

tôtă graba la Domnitorul nostru, ca să-l întrebe, dacă mai potă să mai trimetă băeții înc'odată în foc. Găsi pe Domnitor îngrijat și pus pe gânduri. „Ce să facem Măria Ta peste nopte? Să ne dăm înderēt?“ Domnitorul s'a intristat și mai tare. „Nu, colonele! Inderēt să nu ne dăm“. — „Atunci să stăm pe loc?“ — „Dacă nu putem să facem alt-ceva mai bine să stăm pe loc. Intăriți-vă cu șanțuri acolo, în fața redutei, și fiți cu ochii în patru să nu vă isbescă Turcii!“ Colonelul părea că n'a înțeles cuvintele, și a întrebat din nou: „Ori, să mai mergem odată înainte?“ Ochii Domnitorului scânteiară. El sări în picior. „Dacă voesci să meargă înainte și să mai isbesci odată reduta, e și mai bine!“ — „Dér soldații, Măria Ta, nu voesc. Sunt priuși de gróză și obosiți“. Domnitorul s'a intristat și ăise așa într'o doră: — „Dacă vrei D-ta, încercă să-i duci înainte, chiar și dacă nu voesc!“ — „Măria Ta, băeții vreau!“ Și Domnitorul, parcă voi

Corespondența „Gaz Transilvaniei“.

Acâș, (Sălagiu) 30 Maiu n. 1899.

Onorată Redacțiune! Am la mână nisece acte, cari dovedesc încă-odată, ce puțin preț pun pe limba noastră dulce românească chiar și nisece bieți notăreși unguri, cari trăesc în atingere dîlnică cu poporul român dela sate și cari se susțin nemijlocit de pe spinarea Românilor.

Un esemplar de notar șovinist în jurul acesta, respective în cercul Tășnadului, este Benicz Samu din Socaci, în contra căruia părintele din Cig, Vasile Hoblea, a făcut arătare la vice-spanul din Zălau, colindând întâiu înzadar pe la solgăbiru pentru de a-se plînge, că estrasele matriculare date numai în limba română, notarul cu nici un preț nu voește să le primescă, ci pretinde, ca acelea să fie exclusiv unguresce redactate, séu cel puțin să fie traduse și pe unguresce. Lui, dîce notarul din Socaci, nici solgăbiru nu-i pôte porunci să primescă estrasele matriculare redactate în limba română, și înzadar îi va porunci, că el nu le va primi.

Astfel s'a exprimat odată notarul Benicz înaintea mea, ér când la afirmarea, că el nici n'a primit de când e notar estras matricular scris în limba română, i-am declarat, că chiar și eu i-am dat în vre-o trei rënduri estrase matriculare, redactate, se înțelege, numai românește, el imi spuse, că acesta e adevărat, însă el a trimis estrasele date de mine la părintele din Chegea: Simeon Milian, care pentru o sumă bagatelă de 50 cr. plătiți de cel, care are lipsă de estras, le traduce întot-deuna pe unguresce. Spunându-mi acestea, notăreșelul șovinist se prefăcea a-și exprima mirarea, cum de nu ne-am „civilizat“ și noi, căți-va preoți de pe aici, cum cei mai mulți s'au „civilizat“, și se nu mai dăm estrasele matriculare în limba această valahă!

Vedeți, membrilor Români din reprezentanța comunelor Socaci, Chegea și Săraud, cum un Benicz, venit oine scie de unde, Ne calcă în picioare dreptul limbei noastre? Pentru-ce? — Pentru-că l'ați ales de notar și pentru-că îl hrăniți!?

Dér ce mă mir eu de poporul de rënd, că nu-și implinesce datorința sa față de limba strămosescă, când sunt și între noi preoții, în frunte cu badea Milian din Chegea, cari se fac coddă la topor pentru căți-va cruceri!

Mi spune chiar părintele Hoblea din Cig, că densusl încă scie pe căți-va colegi de-ai noștri, cari dau estrasele numai unguresce, séu în cazul cel mai bun și românește și unguresce, și încă de aceia, despre cari nici n'ar presupune omul!...

Părintele protopop Gregoriu Pop din Unimăt imi spune, că și cu D-sa au probat și notari și solgăbirii, ba și scaunul orfanal din Zălau, ca se nu primescă estrasele matriculare edate numai românește, însă

după ce a arătat respectivilor dreptul nostru de-a redacta matriculele numai românește, au fost primite și așa. Tot ast-fel se întemplă și cu subscrisul.

E necaz însă, că până ce se vor afla între noi preoți, cari vor serie în treburi private séu oficiose la câte-un notar de ungur, făcut din câte-o calfă de neguțator, séu din câte-un „strajameșter“ de husari, cari n'au alte scôle, decât cele din sat, — până ce, dîc, se vor afla preoți, cari unora ca aceștia vor serie: „Tekintetes körjegyző ur! Hódoló tisztelettel bátorokdom megjelenni kegyes szive előtt jelen kérelmemmel“ etc... ér la sfîrșit se iscălesce un preot, care a făcut 16 ani de studiu: „legalázatosabb szolgája, — N. N. gör. kath. plebános“, se nu așteptăm, ca noi preoții să fim onorați și respectați după cuviință din partea adversarilor ai noștri.

Preotul Băliban.

SCIRILE ȚILEL.

— 21 Maiu.

Adunarea despărțemintului I al „Asociațiunei“. Atragem atențiunea cetitorilor noștri din Brașov și împrejurime asupra adunării generale a despărțemintului I al „Asociațiunei“, anunțate în numărul de față al dîrului nostru, ce se va ține de mâne într-o săptămână în Cernatul Săcelelor. Această adunare, în urma rapórtelor, ce se vor presenta, și a cestiunilor, ce vor veni la desbatere, promise a fi foarte interesantă. Tot-odată ni-se împărțasesce, că cu privilegiul acestei adunări se va face o excursiune la Săcele din partea Reuniunei noastre de cântări din loc, care va da după prând un concert. Programul acestui concert, în data ce va fi stabilit definitiv, îl vom comunica de-asemena cetitorilor noștri.

Pentru masa studenților români din Brașov, în loc de cununii trecătoare pe mormântul neuitatului Valeriu Boloș, au mai contribuit domni: Nicolae Puian preot, 10 fl. George Urdea preot, 5 fl. Ion Schiopu preot, 4 fl. Iosif Micu preot, 3 fl. George Proca învățator, 3 fl. Demetriu Coltofean protopresbiter, 2 fl. 50 cr. Iosif Bucșu preot, 2 fl. Alexandru Maerșan preot, 2 fl. Total 31 fl. 50 cr.

Au mai intrat 5 fl. dela d-na Elena George G. Ioan din ocașia onomasticeii sale. Primescă marinimoșii donatori mulțamitele cele mai vii ale direcțiunii școlare.

Sinod archieresc. Marți la orele 11 a. m., serie „Tel. Rom.“, s'a întrunit sinodul archieresc al metropoliei române gr. or. pentru a supune examenului canonic pe nou alesul episcop al Aradului, vicarul Iosif Goldiș, conform prescrierilor §-lui 174 din Statutul organic. În scopul acesta a fost la Sibiu și P. S. Sa episcopul Nicolau Popea din Caransebeș.

Fluerul lui Avram Iancu. Din Sibiu am primit dîlele acestea scirea imbu-curătoare, că d-l Iosif St. Șulțiu, după o căutare de 27 de ani, a isbutit în cele din urmă să afle istoricul fluer al nemuritorului nostru erou Avram Iancu. D-l Șulțiu are de gând să dărnească fluerul pentru museul național, ce se va înființa la Sibiu.

Reuniune română de cântări în Zărnesci. Corpul învățătoresc al școlii populare române din Zărnesci, după cum mai pe larg am arătat cu altă ocașie, a pus basă la înființarea unei reuniuni române de cântări priu arangiarea producțiunei, ce s'a dat în 19 Aprilie c. Inițiativa bravilor învățatori a fost sprijinită cu multă căldură din partea Românilor și producțiunea arangiată de densusi a avut un venit curat de 63 fl. Dare de semă amănunțită vom publica în săptămâna viitoare.

Treceri religioase. Peste 60 familii romano-catolice din comuna Vörösmart (comit. Baranya) au hotărît a eși din sinul bisericii romano-catolice și a-se declara fără confesiune. Solgăbiru nevoind a lua la cunoștință actul trecerei, omenii au trimis în contra lui o jalbă la ministeriu.

Omorît în duel. Alaltăieri s'a întemplat în Clușiu un duel cu sfîrșit tragic. Unul din eroii acestuia a fost profesorul dela Academia de drept din Pojun Paul Oberschall, ér altul proprietarul Putnoky Domokos. Pricina duelului a fost un schimb de vorbe într'un restaurant din Clușiu în urma căruia Putnoky D. a lovit cu scaunul în cap pe Oberschall. Urmarea a fost, că Oberschall a provocat pe Putnoky. Duelul s'a făcut cu pistolul, la depărtare de 25 pași, c'un singur schimb de glonțe. La semnul dat pistolele s'au descărcat și în momentul următor Putnoky cădu jos și muri isbit fiind de glonțul adversarului séu toc-mai în cap.

Dimisia patriarhului Brankovici. Din Neoplanta i-se vestesce lui „Egyetértés“, că persone înalte, cari înainte cu 9 ani s'au expus la locuri competente pentru Brankovici, cer dela el, ca înainte de a-se introduce cercetare în contră-i, să dimisioneze. În urma această patriarhul Brankovici s'ar fi dus la Dalya, unde invitații séi Dr. Maximovici, episcopul Nicolici, și deputații Gyurkovici și Stef. Popovici, precum și alte persone vor avé o conferență intimă. Numita fôia susține, că Banul Croației Khuen Hedervary cere retragerea de bună voia a patriarhului.

Patronii și lucrătorii de pe teritoriul orașului Brașov se fac atenți asupra anușului publicat în nr. 106 al fôiei noastre dela 14 (26) Maiu privitor la alegerile casei cercuale din Brașov pentru bolnavi, fiind rugați a lua parte la alegeri în număr cât mai mare. Alegerile se vor face în 5 Iunie st. n. la casa sfatului dela 8 12 din partea muncitorilor, ér în 6 Iunie la același timp din partea patronilor.

Béla Zoitan, farmacist și liferantul Curții în Budapesta, atrage atențiunea on. public asupra alifei contra șoldinei și reumatismului sticla 1 fl. Acestă alifă s'a dovedit ca cel mai bun mijloc de vindecare. Bolnavi, cari sufereau de 15—20 ani și au întrebunțat diferite mijloce fără vre-un rezultat, s'au vindecat întrebunțând această alifă.

Musica orașenescă va concerta mâne, Duminecă séra, în grădina dela Pomul verde, eventual în salonul de sticlă. Incep-tul la 8 ore. Intrarea 30 cr.

O scólă în pericol.

Bacifalu, 24 Maiu n. 1899.

În 14 Iunie st. v. dela orele 1—6 după améđi se va ține examenul de peste an cu elevii de ambele sexe dela școlă noastră gr. or. din parochia Bacifalu (Săcele). Examenul se va ține sub presiul directorului districtual, a Prea On. Du protopresbiter dela Brașov.

Anul școlar present așa-dér il vom încheia. Este însă întrebare, că ce vom face în anul școlar 1900? Puté-vom ține și în viitor doi învățatori cu salar de 300 fl., cuar-tir, lemne și adausul de câte 50 fl. tot după cinci ani de serviciu pentru fă-care învățator?

Aceșta este întrebarea cea mare, pe care mă simt dator a-o pune în vederea numeroșilor fruntași și bărbați cu dare de mâna, născuți în această comună și domicili-ați ađi în alte părți.

Comuna parochială Bacifalu prin anul 1875 număra peste 300 familii, gospodari de frunte în Săcelele noastre. A urmat însă anul fatal 1886, când cu isbucnirea răsbolului vama între România și statul nostru. Punându-se vami grele asupra mărfurilor, cu cari locuitorii noștri neguțatoriau în România, comerțul, care până atunci era înfloritor, prin asta s'a nimicit și familii fruntașe românești au emigrat, așeđându-se parte în Muntenia, parte prin Dobrogea și Basarabia, unde trăesc ađi în mare parte ca simpli muncitori. Astfel, în loc de 300, astăđi abia au mai rămas în comună 200 familii și acestea nici pe departe în starea, în care se aflau odinioară.

Constrins de aceste împrejurări, sindul parochial ordinar ținut în 17 Ianuarie a. c., în două ședințe consecutive, sub presiul parochului, a luat conelus să reducă un post de învățator din cauză, că sunt peste 90 elevi, cari cercetază scóla regulat și un singur învățator e imposibil a instrua atâtii elevi, cecece nici legea școlară nu permite.

În fața acestei situațiuni, comitetul parochial s'a adresat cu o rugare cătră

să chiotescă de bucuria multă: — „Dacă vreau ei, atunci se mérgă înainte, tot înainte, chiar și dacă nu vrei D ta!“

Colonelul eși apoi, incredințând pe maiorul Candiano și pe căpitanul Grozea s'aseđe compăniile în liniă de bătae și, împreună cu Rușii, se mai isbescă odată ređuta.

* * *

Această năvală a fost scurtă și repede. Rușii sărira de odată cu Români, dér nu amestecați; noi tot pe partea dela Răsărit, ér Rușii despre Miađă-d.

Se îngănuu dîua și nóptea. Turcii din Grivița tot impușeau și trăgeau cu tunul pe delul gol, fără ca să vadă pe năvălitori.

Nici sunet de trambită, nici musică, nici comandă din gură nu s'a auđit. Rușii și Români s'ăvir-liră în deplină tăcere. De data asta plecară înainte vênătorii cu oștenii de liniă, ér dorobanții mai în urmă, la vre-o două sute de pași.

Îr fugă până la șanț s'ăsternură

pământului mulți flăcăi, isbiți de obuz. Între ei și căpitanul Romano, din batalionul de liniă. Lui Romano îi dîsesse alt căpitan, în bat-jocură, că la cele trei năvale a stat tot pe după răzore; er acum Romano, de ciudă, alerga tot pe loc descoperit până-ce l'a sfășiat obuzul. Pe vênătorul Florea Căpitanul l'a rupt obuzul în două de peste mijloc, și puterea imprăscietore a schijelor i-au aruncat picioarele înainte spre ređute, ér capul înderēt până în șirurile dorobanților. Un biet flăcău de lângă el, a inebunit de spaimă, când a crăpat obuzul, și a murit nebun la cătă-va vreme în spital.

Turcii din șanțurile de adăpost nu s'au impotrivit cu țăriă. Vênătorii au sărit cu năvală grabnică în șanț, ér Turcii s'au dat înderēt sub pôlele ređutei.

Sosesc și dorobanții pe partea asta, ajung și Rușii prin șanțuri de cealaltă parte, ér vênătorii încep să potrivescă scările să scobore în adêncimea, care apăra ređuta despre Răsărit. Spre Apus pe partea despre

Plevnița, n'avea ređuta nici un șanț de apărare, pe aici era gura ei, ér dela gură se întindea de-alungul dealului drumul șanțuit între Grivița și Plevnița.

Turcii se îngămădiră pe parapet, și trăgeau de sus în jos cu pușca în vênătorii din adêncimea șanțului.

Vênătorii, străpunși în cap, în pept, se prăvălesce în adêncimea șanțului cu scări cu tot; peste ei asvir-liră fașine cei ce ajung la șanț și-i îngropă sub ele. Și sosesc alți vênători și pun scările, dér loviți de topore, cad și aceștia în șanț peste fașine. Și șanțul se umple, se umple mereu, peste un rënd de răniți și de morți s'ăsterne un rënd de fașine, și peste acestea érași un rënd de omeni și érași un rënd de fașine. Și movila cresce într'una, se ridică necontentit, umple șanțul, se înalță cât cōma șanțului, așa că vênătorii, cari vin mai pe urmă, abia mai cunosceau unde a fost șanțul. Și peste moșii neveduți, peste răniți cari gemeau din adêncimea șanțului de

sub greutatea fașinelor îngămădite, peste acești viteji îngropați de vii, s'ăsvirliră dorobanții și oștenii de liniă de adreptul pe parapet.

Inebuniseră și Turcii și Români. Fumul pușcilor neputându-se ridica în sus din pricina vęduhului înorat și plin de apă, se întinsese pe deasupra luptătorilor, alb ca laptele, și cum era spintecat de mișcările repedii ale flăcăilor, juca în tôte părțile. Prin fumul acesta și în amestecul negrăit al luptării, nimeni nu mai scia cine e pe lângă densus și ce se întemplă înaintea, orl înderētul séu, nimeni nu făcea mișcările cu chibzuioță și cu scire. Și Turcii și Români se svircoleau, isbindu se la drepta și la stângă, lăsați cu totul întemplării, făcând ce le venia mai întâiu în minte și ce-i povățuia ur-sita lor.

Pe parapet se încurcau băeții noștri prin țepușile gabionelor. Acolo steteau Turcii și așteptau pe năvălitori, și se încerau de pept. Nu iscusița luptării, nu bunătatea armei, nu îndrăszela omului hotărau

Prea Ven. Consistor archidiececan cerend un ajutor anual din fondurile archidiece-saue. De-asemena s'a descris starea lucrului cu scola și unor prea stimați domni născuți în această comună și ași domiciliati în Români.

Am mai fost nevoiți pe lângă acestea a supune unei renovări tēpla bisericeii, care era aprōpe ruinată. Acēsta încă ne costă 1550 fl., pe cari ērăși trebuie să-i scōtem de unde-va, căci biserica nu dispune de un capital în bani. In vara anului trecut comitetul parochial s'a adresat în cauza acēsta cu un călduros apel cātră inimile generōse, dēr apelul n'a avut nici un rezultat.

Ne găsim așa-dēră, mai ales din punctul de vedere al scōlei, într'un mare și apropiat pericol, asupra cārui mă țin dator a atrage atențiunea tuturor fiilor născuți în Bacifalu și așeșăți prin tōte unghiurile Romāniei, cum și pe la noi, aflāndu-se în situațiunii fōrte bune.

Rog deci cu bunetate pe toți filii neamului din parochia Bacifalu să grăbescă — până mai e încă timp — a salva locurile acelea sante, ridicate și conservate de parinții lor buni și misericorđi, ca să nu piēră pomenirea lor cu sunet!!

Dixi.

Toma Frateș,
paroch.

Schiță biografică.

Valerie P. Bologa.

Dăm loc următoarei schițe biografice, conținend datele cele mai principale din viața mult regretatului Valerie P. Bologa, așa cum a fost comunicată „Familiei“, care o publică în numărul său mai nou dimpreună cu portretul rēposatului:

Valerie Petru Bologa a fost fiul consilierului de curte în pensiune Iacob Bologa, fostul președinte al Asociațiunii pentru literatura și cultura poporului român, care a luat parte în tōte stăruițele naționale, culturale și economice ale nēmului românesc, distingēndu-se în deosebi ca unul din fundatorii institutului de credit și economii „Albina“ din Sibiu.

S'a născut la 30 Iunie 1853 în Sibiu, și a fost botezat prin Iosif Ighianu, protopresbiterul gr. res. al Zlagnei.

La 1860/1 și 1861/2 a studiat clasa III și IV la scōla normală rom. cat. din Sibiu. Tot acolo, în gimnasiul de stat, a urmat clasele I—III, ēr clasa a patra a făcut-o la Viena; de acolo a venit la Clușiu, unde a studiat ca privatist clasa a cincea și semestrul prim din clasa a șēsea în gimnasiul rom. cat., ēr semestrul al doilea și clasele VII și VIII le-a terminat la gimnasiul din Sibiu, unde a făcut și examenul de maturitate în etate de 17 ani.

In 1870 s'a inseris la institutul polytechnic din Viena, unde a luat absolutor în 1878.

Incă înainte de a termina, a intrat ca voluntar în armată, în 1 Octomvre 1876, pe timp de un an, și a servit în artileriă. In 29 Decemvre 1877 a fost numit sublocotenent. La 27 Martie 1883 a trecut ca activ la regimentul de tren și telegraf, avansând cu 1 Noemvre 1883 la rangul de locotenent. In 17 August 1885 și-a cerut concediu și a eșit definitiv din armată la 31 Decemvre 1885.

In vara acestui an, la 20 Iulie, a intrat în cancelaria d-lui inginer Onoriu Tilea. N'a stat însă mult acolo, căci în același an, la 17 Decemvre, a fost numit secretar provisor la „Albina“ și de-aci încolo și-a dedicat tōtă activitatea în folosul acestui institut important.

La 16 Aprilie 1886 a fost numit definitiv secretar al „Albinei“ și drept aprențiere a hărniciei sale, în 6 Septemvre 1887 s'a denumit dirigent al filialei din Brașov, post pe care l'a îndeplinit destoinic până când bōla crudă l'a silit a-și întrerupe activitatea.

Afară de filiala „Albinei“, dēnsul a funcționat ca censor și la filiala din Brașov a băncei austro-ungare; a făcut parte din comitetul Societății pentru fond de teatru român, îndeplinind cu mare succes postul de cassar; a fost membru al sinodului archidiececan și al congresului național-bisericesc; membru pe viață al Asociațiunii, al Reuniunii femeilor romāne din Sibiu și al aceleia din Brașov; membru în Delegațiunile și Eforia școlară din Brașov; vicepreședinte și cassar la Societatea gremiului român pentru comerțul levantin; membru la comuna Brașov, la camera comercială etc., dāndu-și tot-dēuna partea sa de activitate în tōte mișcările culturale, sociale și economice ale societății romāne.

A dus o viață familiară fericită, cu soția d-na Lucia Pușcariu, fiica d-lui advocat Iosif Pușcariu din Brașov, și avea tōtă bucuria în unicul său fiu Lucian, care acum cu mama văduvită îl plāng nemângăiați.

In veci amintirea lui.

Invitare.

Despărțēmētul I (Brașov) al „Asociațiunii pentru literatura romānă și cultura poporului român“ își va ține (la înotarea agenturii din Satulung) *adunarea sa generală ordinară* Duminică în 30 Maiūv. (11 Iunie n.) a. c., la orele 10 1/2 a. m., în biserica cea mare din *Cernatul Săcelelor*.

Programul:

- 1) Deschiderea adunării.
- 2) Raportul comitetului despre activitatea sa în decursul anului expirat.
- 3) Raport special despre bibliotecile populare înființate de despărțēmēt.

- 4) Raport despre starea cassei desp.
- 5) Alegerea unei comisiuni pentru cenzurarea socotelilor prezentate de comitet și a alteia pentru înscrierea de membri noi.
- 6) Raportul acestor comisiuni.
- 7) Ficsarēa bugetului pe anul 1900.
- 8) Alegerea a doi membri, cari să re-presinte despărțēmētul la adunarea generală a „Asociațiunii“.
- 9) Propunerii de sine stătătoare.
- 10) Disertațiune.
- 11) Încheierea adunării.

La acēstă adunare sunt invitați toți membrii „Asociațiunii“ de pe teritoriul acestui despărțēmēt, precum și toți doritorii de înaintarea poporului nostru. In deosebi agenturile din diferitele comune ținētore de despărțēmētul Brașovului sunt rugate a lua parte la acēstă adunare cel puțin prin câte doi membri.

Brașov, 22 Maiū v. 1899.

In numele comitetului desp. I al Asociațiunii pentru literatura romānă și cultura poporului român.

Andrei Barseanu, Nicolae Bogdan,
directorul desp. notarul comit.

Petrecere populară în Dērste.

— Maiū, 1899.

Sâmbătă sēra, în 8 (20) Maiu c., tinerimea scōlei de adulți din Dērste a aranjat o producțiune teatrală împreună cu dans, în sala berăriei „Czell“. S'au jucat piesele: „Biletul de tramvai“, „Mama Anghelușă“ și „Cinel cinel“. Tōte trei piesele au fost eșecutate bine. Cu deosebire au produs haz persoanele, cari au jucat piesa „Cinel cinel“, așa că în urma numărōselor aplause au trebuit să repeteze sfirșitul piesei. Frumos le mai ședeau jucătorilor și hainele naționale, cu cari erau îmbrăcați mai mulți tineri și tinere.

După producțiune a urmat dansul, începēnd cu „Hora“. Imediat după „Horă“, mai mulți tineri costumați se rotiră la jocul național „Călușerul“ și-l jucară cu dor și foc spre mulțumirea tuturor privitorilor. S'a jucat și „Ardeleșca“ și alte jocuri romānesce; în paușă toți oșpeții, între cari și câțiva Germani dela cele 2 fabrici ale firmei Czell, eșecutară împreună o frumoșă cântare națională de-a noastră, apoi „Dōmne ține și protege“ atât romānesce, cât și nemțesce.

In genere petrecerea a fost mai puțin cercetată, dēr a fost animată și a durat până 'n dorți de di.

Dela acēstă petrecere peste tot au încurs 36 fl. 20 cr., din cari subtrāgēndu-se spesele de 28 fl. 20 cr. a rēmas venit curat 8 fl. v. a., cari s'au adaus la fondul scōlei de adulți.

Se aduce deci în numele tinerimei adulte din Dērste și pe acēstă cale mulțumită tuturor acelorora, cari a avut bunăvoința de-a sprijini acēstă tineră societate

și în special d-lui Romul Verzea, preot în Satulung, care a suprasolvit 1 fl., apoi d-lor Popovici, Cioflec și Const. Olteanu, cari au suprasolvit câte 50 cr.

Un participant.

ULTIME SCIRI.

Budapeșta, 3 Iunie. Miniștrii vor merge la Viena Lunī. Aprōpe tōte foile sunt de părere, că Szell nu pōte ceda nimic din invoiala sa încheiată cu partidele din dietă. Cu alte cuvinte nu pōte face nici o concesiune esențială guvernului austriac.

Viena, 2 Iunie. După o scire sosită aici dela Peșta, ministrul președinte Szell se fi declarat, că guvernul austriac nu i-a făcut nici o propunere, pe care ar putē-o primi. Sperēză, că până la 12 Iunie se va hotărī într'un fel. Foile de aici spun, că situațiunea nu s'a îmbunătățit cu nimic și a rēmas fōrte seriōsă.

Paris, 3 Iunie. Sentința în procesul Dreyfuss se va aduce Lunia viitoare.

Literatură.

Pentru comercianți funcționari și toți omenii de afaceri, precum și studenții putem recomanda următoarele cărți:

Manul de dreptul cambial, lucrat de Ioan Socaciu, profesor la scōla romānă gr. or. din Brașov. Cartea e tipărită pe spesele „Albinei“ și e menită a face mari servicii tutu'or, cari au afaceri cu cambii polițe). Prețul 2 fl. (cu posta 2 fl. 10 cr).

Un capitol din Contabilitatea dublă de I. C. Panțu, prof. la scōla comercială superiōră din loc. Tractēză principiile contabilității duple ilustrate cu diferite esemple, pe cari studiindu-le cu atențiune, pōte ori și cine se învețe contabilitatea, adecă ținerea socotelilor în economia proprie și în afacerile comerciale. Prețul 50 cr. + 5 cr. porto.

„Curs complet de corespondența comercială“, de I. C. Panțu. Conține modele de circulare, scrisori de informațiunii, recomandățiunii și acreditive: scrisori în comerțul cu mărfuri, comisiune și expedițiune; cestiuni cambiale, afaceri cu efecte, monede și cupōne etc. Prețul 1 fl. 60 cr.

Procent, Promiul, Interese și Teoria conturilor curente de I. C. Panțu. Arată calcularea intereselor pe ani, pe luni și pe zile într'un mod practic; sunt mai multe esemple explicate amănunțit, așa ca să fie înțelese de ori și cine; de-asemena modul de calculare al intereselor la bănci și teoria conturilor curente. Prețul 40 cr. plus 3 cr. porto.

Tōte aceste cărți se pot procura dela Tipografia „A. Mureșianu“ din Brașov.

lupta, ci puterea brațelor. Cine era nērunt și slab peria, strivit în brațe și asvērilit ca mingea.

Se apucău unii de alții de peste mijloc și se trudeau să se rēstorne, și nu le pāsa în care parte, ori la dreapta în adēncul redutei, ori la stānga în adēncul șanțului. ēr decă se rēsturna numai dușmanul, bine, decă se rēsturna amēndoi de-odată, ērăși bine: mai puțin unul de al lor, dēr și unul de al dușmanului. Se încheștau câte doi, câte trei, se încheștau câte dece, și nu simțea nimeni mușcătura dinților în obraz, ori în umēr, nu simțea unghiile tāndu-i resuflarea pe gāt, și decă iataganul îi spinteca pāntecile și-i curgea mațele, spintecatul se lupta înainte și nu simțea.

Numai într'o luptă așa de desnădăjduită, ca pe parapetul Griviței, se cunoșce lāmărit ce preț are puterea de bărbat, căci acum era vorbă numai de tārīă trupescă, nu de minte deștēptă și de armă iscusită.

Căprarul Andrei Stoica, din Po denii Prahovei, sări pe parapet cu pușca întōrsă; lovitura dintāiu cu patu puscii a improșcat în tōte părțile capul unui Harap, ce-i ținea calea, a doua lovitură a rupt de peste mijloc pe un Turc, care strēpunsese pe sergentul Florea Diaconu. Apoi lāsând pușca, el apucă de peste brīu pe un Nizam, ca pe o fată după horă, și-l asvirli în redută peste telēga tunului. Un Turc îl prinsese de gāt, ēr căprarul trudindu-se cu stānga să-și mātne gātul, și cu dreapta isbind pe Turc în cap, îl amēți, și neputēnd scāpa de el, îl tirī înainte isbind cu el într'alții și cādū în redută trāgēnd cu sine pe vre-o trei.

Alt căprar, din oștenii de liniă, Costache Grigoraș, plecāndu-se ca să nu fiă lovit de focurile de revolver ale unui oficer turc, se repeđi înainte și isbi cu capul în burț pe oficer așa de puternic, încāt l'a rēsturnat peste cap în redută, prāpātuindu-se și el în avēntul isbiturii.

Cāte chipuri ale morții au fo-

acolo pe parapet, nimeni nu le pōte scrie.

ēr jos în redută era urgia lui Dumneđeu! Pētrunseră de-odată vēnători noștri cu Rușii, pe de douē părți, unii pe scārī, alții pe unde era pāretele mai scund, sārind mulți prin ferestruiele făcute pentru țeva tunurilor, ēr dorobanții pe la gura redutei. Cum se revarsă apa de pretutindenī într'o corabiă isbită de stāncă prin tōte crāpăturile, umplēnd golul corăbiei și încēnd pe cei din ea, așa se revērsau acum flăcāii noștri peste Turci. Și cum scoborau pe scārī, Turcii de jos îi sprijineau în baionete; pe cei cādūți în imbulđela și în repeđela scoboririi îi tăiau cu topōrele, pe cei ajunși teferi îi luau în primire cu iataganale. Le înlesneau înșși Turcii scoborirea: pe cei de pe parapet, ori îi trāgeau cu cărligele în redută, ori îi ochiau cu pușca și i rēsturnau.

Curgea sāngele șirōe prin redută și se adunase bālți pe la mijlocul ei. Morții și rānții zāceau unii

peste alții, ca frunđele tōmna pe cārări, și era un șgomot ca în diua peririi lomii. Vre-o șēse mii de omeni erau încheștați, și pe parapet și prin redută și prin șanțuri; și toți strīgau, ca să-și facă inimă și să îngrozescă pe dușman. Alunecau prin sānge, cādeau peste rāniți și, chiar murind se prindeau de gāt unii cu alții și se mușcau. Aici vedeai pe Romān trāgēndu-și sufletul, cum împinge cu mână neputinciosă pe Turcul ce muria, spre balta de sānge, ca să-i indese capul în baltă și să-l inece. Dincolo vedeai pe Turcul istovit de puteri, cādū în sāngele său, cum se întinde să isbescă cu piciorul în obraz pe Romānul cādū lângă el. Și în neputința mānei, Turcul murind rodea cu dinții patul puscii Romānului, ēr Romānul neputēnd să-i facă alt rēu, scuipea pe Turcul ce gemea cu mațele scōse — atāta ură și atāta nelegiuire aduce rēboiul între omeni liniștiți și cu credință în Dumneđeu!

(Va urma).

Singurul mijloc natural purgativ ușor de luat este

Apa amară „Francisc Iosef“,

care mai mult de douē-deci de ani se bucură de neasēmănată popularitate. Efectul ei disolubil este durabil. Apa amară „Francisc Iosef“ se nu lipsescă din nici o casa.

Regularea postului în România.

De multă vreme se discută în România asupra trebuinței de-a se regula postul cu scop, ca printr'asta să se aducă o îmbunătățire în hrana țeranului, care fiind neîndestulit contribuie mult la înmulțirea bolilor între țerani. Numai de curând s'a dîs în congresul medicilor din România, ținut în București, că boala cum este „pelagra“, își au isvorul în reaua hrană e țeranului și s'a propus, ca pentru îmbunătățirea hranei lui să se deslege deocamdată cel puțin mîncarea de pește în posturi etc.

Acum se va ocupa și Sf. Sinod, care s'a întrunit la 1 Maiu v. de această cestiune. P. S. S. Episcopul Dunării-dajos a prezentat adevărat Sf. Sinod următoarea propunere pentru regularea postului:

Sfântul Pavel, marele apostol al nemuritorilor, în epistola sa către Efesenii, dîce, că „nimeni, nici-odată, nu s'a urit corpul său, ci-l hrănesc și-l încăldesc pe el, precum și Christos a iubit biserica, și pe sine s'a dat pentru dînsa, ca să o sfințească pe ea, curățindu-o cu apă, prin cuvînt, ca să o pună înainte și-ei mărită biserică, neavînd întinziune, nici prihană, s'au alt-ceva de acest fel, ci ca să fiă sfântă și fără prihană“.

Acestei sfinte și dumnezeiești învățături, fiind și trebuind a fi și noi următorii și predicatorii, cu cuvîntul și cu fapta, ne-am gândit și incredințat, că pe lângă silințele ce trebuie să ne dăm pentru mîntuirea sufletului nostru și cîștigarea împărăției lui Dumnezeu, buna stare trupescă a creștinilor din pîzitul acesta de Dumnezeu Regat Român, este și ea, și trebuie să fie, una din cele mai de căpetenie îngrijiri, a noastră a tuturor, și mai cu seamă a Episcopatului nostru, pentru-că printr'însa noi, omeni, putem trăi în lume, ca popor, neam și credință, spre lauda și mărirea lui Dumnezeu Creatorul Universului.

Și dîră: Vădînd răcirea sentimentului religios în popor și înlocuirea, în multe părți, a sfintei noastre credințe și învățături creștine, cu tot felul de superstițiuni și idei, unele decât altele mai rele, mai vătămătoare și păgubitoare creștinului, în parte și Statului român în genere;

Vădînd lipsa de cultură, în care se află în deosebi țărînia noastră, cum și nepriceperea sa în economisirea avuției sale pămîntene, care precum se știe este prada celor răi;

Vădînd peirea sănătății, imputinarea puterilor, scurtîmrea simțitoare a vieții și înmulțirea îngrijitoare a bolilor la țerani, dîr mai cu seamă creșterea îngrozitoare a numărului morților lor;

Vădînd slăbiciunea copiilor și grăbnicia, cu care aceste odrasle tinere se înbolăvesc și mor pe fi-care dî;

Ne-am gândit și incredințat, că toate aceste mari nenorociri, cari bîntue cu așa furiă populația noastră rurală, provin, în cea mai mare parte, mai numai din lipsa de hrană bună și îndestulătoare; și

Avînd în privire, că afirmarea acesteia întemeiază pe faptul constant și indiscutabil, că aiurea, ca și la noi, diferitele clase de meseriași și lucrători, cari se hrănesc bine, au o putere de muncă mult mai mare și resistă mult mai mult, atît în suportarea greutăților zilnice ale vieții, cît și la năvălirea diferitelor boli și epidemii, ce aduc după sine fatalmente, munca peste măsură, sîrăcia, necurățenia și unele miserii ale vieții;

Avînd în privire, că mai toți creștinii orașelor noastre și din statele ortodoxe, împreună cu mare parte din servitorii altarului, de toate treptele, cari au o cultură mai mare și au aprofundat mai bine spiritul învățaturii Mîntuitorului Christos, s'au venit mai des în contact cu medicii, au început de sute și decimii de ani a-și îndouli și îmbunătăți hrana zilnică, fără ca printr'acesta să fi încetat a fi creștini buni ai sfintei noastre biserici ortodoxe de răsărit;

Avînd în privire, că părinții duhovnicesci ai tuturor bisericilor ortodoxe și, în special, cei de prin orașe, au deslegat și deslegă, fără multă greutate, și mai în toate împrejurările, pe fiii lor sufletesci de încălcările dîlelor de post, fără ca chiriachia biserică să fi socotit acest fapt ca o abatere a duhovnicilor dela canone și regulile bisericesci;

Avînd în privire, că noi înși-ne, arhieriei, cu puterea harului ce avem, am deslegat tot-dîna pe semenii noștri, pe frații preoți și creștini, cari după incredințările medicilor ni-au mărturisit neputințele de-a posti dîlele cât se cere acum creștinilor să postescă și nici-odată deslegarea acosta a atins pe cei ce au făptuit-o s'au bucurat de ea; pentru-că iertarea creștinilor și deslegarea lor de-asemena pe cote nu a adus și nu va putea aduce nici-odată vre-o vătămăre, nici credinței și dogmelor noastre, nici canoanelor și moralei creștine; din contră măsura acosta duhovnicescă a fost privită întotdîna ca o putere evanghelică și ca o prisosință mare a Harului lui Dumnezeu, carele pe cele neputințioase le vindecă și pe cele cu lipsă le împlinește;

Avînd în privire, că măsura acosta evanghelică, harică și duhovnicescă, de-a imputina dîlele postirei și a-se îngădui îndouirea hranei de toate dîlele, astfel precum prescriu medicii, a fost urmată în toate timpurile de către ceata arhierescă și duhovnicescă a întregii biserici ortodoxe de răsărit;

Avînd în fine în privire, că sfântul și îndreptătorul Sinod al mării și măritei biserici a întinsului și puternicului imperiu rusesc a deslegat foarte de mult mîncarea de pește în toate posturile, fără ca celelalte biserici ortodoxe ale lui Christos să fi vădit în hotărîrea acosta eșirea bisericii rusesci din marea confederațiune ortodoxă, ce se compune din biserica greacă, română, sîrbă, siriacă, bulgară și muntenegreană;

Pentru toate aceste și alte multe temeiuri cunoscute nouă tuturor celor chemați prin Harul lui Dumnezeu la sfînta și marea treptă a arhieriei

Noi sub-semnații, smeriții și nevrednicii robii lui Dumnezeu, arhieriei, umiliți servitori ai altarului, și membri ai Sf. Sinod, venim, cu credință și cu dragoste, să rugăm cu căldură fîscă pe Sf. Sinod, păstoria cea mare și autoritatea cea mai înaltă a sfintei noastre biserici autocefale ortodoxe române, ca să bine-voescă a numi din sinul său o comisiune de cinci membri, care să ia în studiere cestiunea de față și să vină cu un raport, prin care să se cîră Sfîntului Sinod, pe de-o parte, imputinarea dîlelor de post, reducîndu-se ele numai la timpul și numărul prevădit de sfintele canone; și pe de alta, deslegarea pentru o hrană mai bună și îndestulătoare, astfel precum prescriu medicii, pentru cei bolnavi și slabi, pentru lehuse și copii, pentru bătrîni și neputințioși, pentru școle și cantine, internate și ospicii, pentru armată și țărînia rurală, pentru cei-ce vin regulat la serviciul divin, s'au zidesc și contribuiesc la zidiri și întemeieri de biserici, școli, instituțiuni și ospicii de bine-facere, precum și celor ce ajută pe fete la măritis, pe tineri la învățatură, arte și meserii și pe tot cel ce face milă și judecată dreaptă cu văduva și orfanul, cu sîracul și mișelul.

Acosta fiind dorința noastră, vă rugăm de-o miie de ori, ca să o împliniți.

(ss.) Parthenie al Dunărei-de-Jos, Licențiat și doctor în teologie dela facultatea de teologie din Atena.

1899 Maiu 4.

Pilde și învățături.

Povara și grijile bogăției Un om vorbia odată cu Franklin, cu renumitul american, despre supărările și grijile, ce le au omeni bogați cu avuțiile lor.

El nu se putea din destul mira, cum de avuțiile cele mari sunt însoțite de atâtea griji și necazuri, și aduse ca exemplu pe un negustor, care cu toate că era foarte bogat, pu-

tem dîce putred de bogat, totuși era cu mult mai ocupat, mai îngândurat și cu mult mai îngrijat, decât cel din urmă dintre lucrătorii lui.

Franklin, în loc ca să răspundă la întrebarea, ce i-o puse, luă un măr, și-l dădu unui copil mic, care se juca lângă el. Copilul abia puté ține mărul în mîna lui mititică, dîr ochii lui străluciau de bucuria copilărescă.

În momentul, cînd copilul voia să ducă mărul la gură, Franklin îl imbiă încă cu un măr. Copilul îl prinse cu cealaltă mîna, dîr acum el avea greutate și mai mare de a duce mărul la gură. Franklin alege în cele din urmă mărul cel mai mare și mai frumos din coș și imbiă copilul și cu acesta.

Copilul se încercă, ca să ia mărul, dîr înzadar. El nu-l puté lua în mîna; mărul îi cădu jos, ba îi cădură jos și celelalte mere, și copilul începé a plînge.

„Aici veți“, dîse Franklin, „un om mic, care are pentru puterile sale prea multe bunuri pămîntesci, bunurile acestea nu-i aduc folos, ci îi fac numai supărări și necazuri“.

Din sentințele unui milionar. În Scoția a murit în anul 1876 un milionar cu numele George Moore, care a trăit ca copil în împrejurări foarte restrînse. Cu ajutorul și darul lui Dumnezeu, înes el ajunse unul dintre cei mai bogați omeni din Londra.

Sentința lui de căpetenie era: „Se plătesce, ca omul să fie creștin deplin și adevărat“.

Despre avuția dîcea: „Avuțiile ce mi-le-a dat Dumnezeu, decă le voi îndobîndi bine, pot fi pentru mulți o binecuvîntare. Întrebuințîndu-le însă rău, ele pot fi pentru mine o cursă și un blăstîm“.

„Este mai bine, ca să devin bancrot aici în lumea acosta, făcînd daruri de milostenie, decât făcînd fapte rele să devin bancrot în lumea cealaltă.“

Pe pagina primă a cărțiciei de însemnări, ce o avea, el scria tot-dîna.

„Ce am întrebuințat, aceea am avut; ce am cruțat, am pierdut, și ce am dăruit aceea am.“

Punctualitate. Generalul Washington avea un secretar, care foarte adese-ori venia prea tîrziu în oficiu la lucru, el tot-dîna se scusa, că nu-i umblă bine orologiul. În sfîrșit generalul îi dîse: „Ascultă, domnule meu, s'au Domnia-Ta trebuie să-ți iai alt orologiu, s'au eu alt secretar.“

Flux și Reflux.

În timp de 24 ore și 49 minute, apele Oceanului se umflă și scad de câte 2 ori.

Apele mai întău se ridică neîncetat timp de 6 ore, cînd inundă țărîniile până la o mare distanță și năvălesc în interiorul fluviilor până la mari distanțe; acosta ridicare a apelor e cunoscută sub numele de flux.

După ce au ajuns la cea mai mare înălțime, apele stau în repaus, așa ridicate timp de 15 minute. Apoi încep a scădea, se retrag de pe țărîniile peste cari inundase neîncetat în timp de aproape 6 ore. Acosta retragere e numită reflux. Cînd a ajuns la cea mai mică scădere, stau erăși în repaus cam vr'o 15 minute și apoi încep a crește.

Causa acestei mișcări regulate a apelor nu a fost cunoscută, decât în timpurile moderne. Cel dintău din anticitatea greacă, care a atribuit acosta mișcare regulată a apelor influenței lunii, a fost Pitheas din Marsilia, care a trăit cu 300 ani înainte de Christos. El dîcea, că luna plină produce fluxul și descrescerea sa — refluxul. În adevăr, el nu s'a înșelat asupra influenței lunii, dîr era încă departe de a cunoaște adevărata cauză.

Newton a fost cel întău, care a stabilit relațiunea dintre flux și reflux și între celelalte fenomene ale atracțiunii universale. Newton și apoi Laplace au căutat cauzele și le-au și găsit.

Luna trecînd succesiv deasupra făcării punct al Oceanului, în virtutea legilor de atracțiune, atrage apele, care sunt de o extremă mobilitate, și ca urmare a acestei atracțiunii ele se ridică în sus și atunci avem fluxul; și cînd luna se îndepărtează de acel punct, ele se retrag în jos, în măsură ce atracțiunea se micșorează.

În urma cercetărilor acestor geniali luferii ai omenirii, s'a ajuns a se constata: că apele Oceanului se ridică succesiv în fă-care loc în dreptul cărui trece luna; că mările interioare, precum Marea-Negră, Caspică și Mediterană au un flux neapreciabil, cu alte cuvinte n'au flux și reflux, fiind-că luna trece perpendicular pe ele și că, decă Mediterana prezintă un flux, acosta-i datorit debordării apelor Oceanului Atlantic prin Gibraltar; că fluxul și refluxul întărdie ca și luna trei sferturi de oră în fie-care dî, ceea ce dovedesce mai clar, că sunt datorite influenței lunii; că fluxul și refluxul nu reîncep la aceeași oră, decât după 30 de zile, tocmai timpul cît se scurge dela o lună nouă până la alta, că fluxul atinge cea mai mare înălțime, cînd luna e mai apropiată de pămînt, și în fine, că fluxurile sunt mai mari atunci, cînd e lună nouă și lună plină, fiind-că atunci la atracțiunea lunii se adaugă și a sîrelui, lucrînd ambele corpuri cerești în aceeași direcțiune; pe cînd din contră, cînd sîrele și luna sunt depărtate unele de altele pe un sfert de cerc, acosta atunci cînd luna e de un sfert, apele aședate de fă-care parte a globului încercă o acțiune oblică din partea lunii, acosta o atragere mai mică, atunci fluxul e cu mult mai mic.

Înălțimea fluxului atîrnă nu numai de atracțiunea lunii și sîrelui, dîr încă și de natura fundului mării și a țărîmii ei. În canale înguste, unde apele sunt strînse, se ridică mai tare decă acolo unde sunt țărîmuri mai întinse și mai descoperite. În canalul La Manche, fluxurile ating câte-odată o înălțime de 15 până la 18 metri, pe cînd la nordul Golfului Gasconic n'au o înălțime mai mare de 7 s'au 8 metri; și în jurul insulei St. Eleua, cea mai mare înălțime, nu trece peste un metru, și aiurea chiar numai câți-va centimetri.

Newton a calculat că, decă vor fi mări în lună, atracțiunea pămîntului asupra ei ar provoca fluxuri de 30 metri înălțime.

MULTE ȘI DE TOTE.

Animale folositoare agriculturii.

Multe paseri aduc mari servicii agriculturii, de aceea agricultorii trebuie să împedice distrugerea lor, s'au a puilor lor, din contră favorisînd prăsirea lor.

Cocorii se hrănesc cu tîritore: șerpi, șopârle, gușteri, brôsce; *Gaiu* mîncă: șoreci de casă, de câmp, șobolani și alte tîritore. *Bușnița* se hrănesc cu aceleași tîritore, dîr mai mîncă afară de acestea și insecte nopturne și din reversatul țărîlor. *Corbul*, *prepelita*, *potârnicchia*, se hrănesc cu mai mari cantități de vermi albi. *Coșofana* se însărcinează de a curăți arborii de putrediciunea lor. *Cucul* cu multă plăcere curăță omidele de pe pomi. *Mierla* adună rîmele și melcii de prin grădini. *Vrăbioiul* mîncă între altele mii de insecte vătămătoare! *Ciocărlia* atacă vermi, greerii, locustele și larvele de furnici. *Vrăbia* e pradă vermiilor albi, a purcilor de grădină și a muștelor; *păstorii* atacă insectele ce mîncă grăul; *rândunica* consumă insectele din aer; *cînteca*, *pitigoiul* au trebuință de câte 500 ouă, larve și corpuri de insecte pentru a se hrăni pe fă-care dî.

Din timp în timp aceste paseri mîncă și mici cantități de cereale, ceea ce le atrage aspre represalii din partea omului; făcîndu-se însă socotela ac-stor mici pagube față de serviciile ce ne aduc, trebuie să recunoștem, că suntem cu totul nedrepti. Să protegem aceste paseri în interesul recolțelor și pomilor noștri.

POSTA REDACȚIUNELI.

D-lor: St. M. Lugoș, I. Velcean Reșița și V. M. Sclăgiu. Le vaș primii peste 4—5 zile Mai curând nu se poate.

Calendarul săptămânei
MAI. are 31 zile. FLORAR.

Zilele	Călend. Iul. v.	Călend. Gregor.
Dum	23 Cuv. pâr. Michail	4 Karapasius
Lun	24 Simeon	5 Bonifațiu
Mart	25 + Af. cap. sf. Ioan	6 Robert
Mer	26 S. apost. Carp.	7 Lucreția
Joi	27 + Înălț. Domnului	8 Ep. Medard.
Viner	28 C. pâr. Nichită	9 Felice
Sâm.	29 S. c. M. Teodosia	10 Margareta

Prețurile cerealelor din piața Brașov.

Din 2 Iunie 1899.

Măsura și greutatea	Calitatea.	Valuta austr.	
		fl.	or.
1 H. L.	Grânul cel mai frumos	7	50
"	Grâu mijlociu	7	20
"	Grâu mai slab	7	—
"	Grâu mestecat	4	70
"	Săcară frumoasă	4	70
"	Săcară mijlocie	4	40
"	Orz frumos	3	60
"	Orz mijlociu	3	30
"	Ovăș frumos	2	30
"	Ovăș mijlociu	2	10
"	Cucuruz	3	80
"	Mălaiu	4	10
"	Mazăre	5	70
"	Lințe	11	40
"	Fasole	4	20
"	Sămânță de in	7	50
"	Sămânță de cânepă	4	30
"	Cartofi	—	80
"	Măzărice	—	—
1 kil	Carne de vită	—	24-90
"	Carne de porc	—	24-70
"	Carne de berbec	—	—
100 kil.	Său de vită prospăt	20	—
"	Său de vită topit	32	—

Cursul la bursa din Viena.

Din 2 Mai 1899.

Renta ung. de aur 4%	119.50
Renta de corone ung. 4%	97.06
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	110.80
Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%	101.—
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	120.10
Bonuri rural. ungare 4%	95.20
Bonuri rurale croate-slavone	96.25
Impr. ung. cu premii	160.50
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	138.25
Renta de argint austr.	100.70
Renta de hârtie austr.	100.25
Renta de aur austr.	119.85
Losuri din 1860.	139.—
Acții de-ale Băncii austro-ungară	915.—
Acții de-ale Băncii ung. de credit	338.—
Acții de-ale Băncii austr. de credit	358.60
Napoleonori	9.55
Mărci imperiale germane	58.92 1/2
London vista	120.50
Paris vista	47.82 1/2
Rente de corone austr. 4%	100.55
Note italiene	44.60

Cursul pieței Brașov.

Din 3 Iunie 1899.

Banota rom. Cump.	9.48	Vând.	9.51
Argint român. Cump.	9.44	Vând.	9.46
Napoleon d'or. Cump.	9.52	Vând.	9.55
Galbeni Cump.	5.60	Vând.	5.65
Ruble Rusesco Cump.	127.—	Vând.	128.—
Mărci germane Cump.	58.50	Vând.	—
Lire turcesci Cump.	10.71	Vând.	—
Scris. fonc. Albina 5%	101.—	Vând.	102.—

Târgul de rimători din Steinbruch.

Starea rimătorilor a fost la 20 Mai de 47,073 capete, la 30 Mai au intrat 1378 capete și au ieșit 346 capete rămânând la 31 Mai, un număr de 48,105 capete.

Se notează marfa: unгурescă veche grea dela 43 1/2 cr. până la 44— cr. marfa unгурescă tină grea dela 47— cr. până la 48— cr. de mijloc dela 47— cr. până la 48— cr. ușoră dela 47 1/2 cr. până la 48 1/2 or.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Mătase-Foulard 65 cr.

până la fl. 3.35 metru — japoneze, chineze etc., în desenele și culorile cele mai nouă, precum și Mătase-Henneberg neagră, albă și colorată dela 45 cr. până la fl. 14.65 metru, — în cele mai moderne țesături, culori și desene. Particularilor li-se trimit în casă franco și liberate de vamă. Mostre se trimit imediat la cerere.

Fabricile de mătăsuri ale lui G. Henneberg (liferant al curții c. și r.) Zürich,

Nr. 3401—1899.

PUBLICAȚIUNE

referitoare la măsurarea dărei de câștig cl. III, pe anii 1899, 1900, 1901.

Oficiul de dare orășenesc publică spre generală cunoștință, că On direcție de finanțe reg. ung. din loc prin emisul din 28 Iunie 1899, Nr. 16491—1899 și conform §. 12, Art. de lege 44 din anul 1883, a trimis la oficiul de dare orășenesc consemnarea dărei, care conține sumele dărei ce sunt a se plăti de contribuabilii după câștigurile clasei III, pe anii 1899, 1900, 1901.

Acastă consemnare, în sensul §. 18, Art. de lege 44 din anul 1883 stă la dispoziția respectivilor 8 zile, adică din 2—9 Iunie 1899, dela 8—12 ore a. m. spre vedere, în localul oficiului de dare orășenesc, ca ori-și cine referitor atât la persoana lui, cât și a altuia să se informeze cum este taxat, ca având să facă vre-o observare, să o potă face.

Aceste observări se pot preda în scris la direcția de finanțe reg. ung. în restimp de 8 zile, cât sunt consemnările espuse la vederea contribuabililor. Mai târziu sunt a se preda la comisia de taxare, în casa sfatului.

Tot-odată cu acesta se aduc la cunoștință și dițele în cari se pertractează taxarea dărei, după câștigurile clasei III, de către comisia respectivă. Aceste pertractări se țin în casa sfatului, în fie-care di dela 7 1/2 ore a. m. până se va fini pertractarea din urmă a postului de dare, din cele destinate a se pertracta pe fie-care di.

La aceste pertractări contribuabilii având a face obiecțiuni contra taxării, le pot valida ori personal, ori prin plenipotenți provăduți cu procură.

Taxarea dărei va urma în ordinea următoare, care nu va fi de loc schimbată și anume:

Sâmbătă, 10 Iunie 1899.

Dela post 1—64 a consemnării de dare: dulgherii (lemnarii) și măsarii.

Luni, 12 Iunie 1899.

Post 65—130, aurarii, mose, tinichigii, barbierii și friserii.

Martă, 13 Iunie 1899.

Post 131—189 și 245—300 păpucarii și birjarii.

Mercuri, 14 Iunie 1899.

Post 190—244 și 301—309 a consemnării de dare: cismarii și cofetarii.

Joi, 15 Iunie 1899.

Post 310—427 a consemnării de dare: cărașii și căruțașii ce transportă năsip.

Vineri, 16 Iunie 1899.

Post 428—490 a consemnării de dare: arhitecții, antreprenorii de zidiri, fotografi, văpsitorii cu lac, văpsitorii de odăi, de postav, de piele, de bumbac și mătase, pictorii de portrete, de decorațiuni și văpsitorii.

Sâmbătă, 17 Iunie 1899.

Post 491—556 a consemnării de dare: zidarii, sculptorii, farmaceutii și pălărierii.

Martă, 20 Iunie 1899.

Post 557—620 a consemnării de dare: dogarii, tapetării, perierii, urloierii, manșerii, grădinarii, proprietarii de bordele, rotarii, faurii, fabricanții de trăsuri, lăcătușii, lăcătușii de arte și de mașini, comisionarii de mașine, fabricanții de mașine, turătorii de fer și societatea de mașine de îmblătit, neguțatorii de flori, fabricanții de coșuri, fabricanții de bicicie, agenții de mașine.

Mercuri, 21 Iunie 1899.

Post 621—715 a consemnării de dare: fabricanții de cărămide, de cement, de oțet, șelari, comercianții de mobile și așternut, fabricanții de parchete, de mobile de fer, de scaune de trestie, de săpun, vândătorii de zarzavaturi, lăptărie, speculanți și vândătorii de paseri, de pome, de ouș, de icone și cânepă.

Joi, 22 Iunie 1899

Post 716—809 a consemnării de dare: vândătorii și speculanții de brândă, unt și lapte, articuli de mâncare, ciapă, pește, de strai și speculanții mici.

Vineri, 23 Iunie 1899.

Post 810—876 a consemnării de dare: neguțatorii de manufactură, pânzării, marchetănie și cu mărunțisuri, comercianții de broderii și împletituri, de lemne și mărfuri de jucării, bambuc și mărfuri de modă și pălării de dame, confecționarii de haine bărbătești, de dame și copii.

Sâmbătă, 24 Iunie 1899.

Post 877—928 a consemnării de dare: posesorii de cherestegii, comercianții de lemne, făină, fructe, grâne, pânză, strai și lână, fabricanții de lemnării, neguțatorii de oșe, de sdranțe și produse crude, de încălțăminte, argăsitorii, neguțatorii de piele și fabricanții de piele, fererii și comisionarii.

Luni, 26 Iunie 1899.

Post 929—972 a consemnării de dare: opticii, comercianții cu galanterie, cu mărfuri de oțel, vândătorii cu articole de spălat, de luminat și de toilette, posesorii de bazar, comercianți cu mărfuri de porcelan și sticlă, posesorii de baie și arândașii de baie, baie de abur, posesorii și arândașii de hidroterapie, magazinearii de sare și de tutun, magazinarii cu coloniale, de văpseli și neguțatorii cu mărunțisuri.

Martă, 27 Iunie 1899.

Post 973—1033 a consemnării de dare: neguțatorii cu mărunțisuri și neguțatorii cu mărunțisuri cari tot-odată se ocupă și cu cărcimărit.

Mercuri, 28 Iunie a. c.

Post 1034—1094 a consemnării de dare: neguțatorii cu mărunțisuri și cărcimarii mari, cărcimarii ce vând beuturile altora așa numiți cărcimarii cu groșița și arândașii de cărcime.

Vineri, 30 Iunie a. c.

Post 1095—1155 a consemnării de dare: aceia de sus, vândătorii de vinuri și restauranții.

Sâmbătă, 1 Iulie a. c.

Post 1156—1215 a consemnării de dare: aceia de sus, neguțatorii

de vinuri, arândașii de hoteluri și posesorii lor.

Luni, 3 Iulie a. c.

Post 1216—1264 a consemnării de dare: arândașii de cărcime, de restauranții, de hoteluri și posesorii lor, fabricanții de spirt și de bere, engrosiștii și neguțatorii de bere, fabricanții de rosol și licheruri, și vândătorii, posesorul chioscului din promenadă, arândașii de cafelele și posesorii lor, vândătorii de spirt denaturat, zarafi, bancheri, postovari, vândătorii de postav, de pânzării, de catiri și fabricanții de postav.

Martă, 4 Iulie a. c.

Post 1265—1328 a consemnării de dare: Cei ce dau cost pe afară, arândașii pentru vidualii la spitaluri și închisori, petrarii, compactorii, tipografii, librării, colportagii, depouri de hirtie și formulare tipărite, podarii, tunarii, ascuțitorii de cuțite, veterinarii, medicii, medicii de dinți și dantistii.

Mercuri, 5 Iulie a. c.

Post 1329—1402 a consemnării de dare: Advocații și notarii publici, vândătorii de turte, fabricanții de turte și pesmeși, brutarii și frauzelarii.

Vineri 7 și Sâmbătă 8 Iulie a. c.

Post 1403—1494 a consemnării de dare: Fabricanții de organe, ciarnicarii, dârstarii, posesorii de morși și arândașii, morarii, măcelarii și șarii cutierii.

Luni, 10 Iulie a. c.

Post 1495—1561 a consemnării de dare: Cojocarii, vândătorii de carne de miel, spălătorii, capela orășenescă, croitorii de dame, institut de lucrare de mână și școale de cusut, confecțiuni de albituri.

Mercuri, 12 Iulie a. c.

Post 1562—1616 a consemnării de dare: Croitorii de bărbați, curelari, turnătorii, de metal, pilarii, căldărarii, fabricanții de petrolu, fabricanții de gaz, abator orășenesc și casa de zălogire, mățarii.

Joi, 13 Iulie a. c.

Post 1617—1680 a consemnării de dare: Instructorii de citere, de gimnastică, de dans, de clavir, de contabilitate și de cântări, profesorii de clavir, posesorii de pensionate pentru copii și copile, întreprindătorii de pompe funebre, asile de copii, comersanții și magaziiile de ape minerale, fabricanții de apă soda, agenții de asigurare și comerciali, și samsarii de cai.

Vineri, 14 Iulie a. c.

Dela post 1681 până în fine: Musicanții țigani, vândătorii de vechituri, arândașii de pământuri, budarii, executorii, antreprenorii de curățenia orașului, măestru de poștă, antreprenorii de poștă și speditorii căilor ferate.

Sâmbătă, 15 Iulie a. c.

Întreprinderile și Reuniunile cari sunt obligate a da socotelă publică și arândașii de pământuri.

Luni, 17 Iulie a. c.

Aceia, cari au fost pe urmă in-duși în consemnare.

Brașov, 30 Iunie 1899.

604.2--2 Oficiul de dare orășenesc.

De închiriat

în Strada Sf. Nicolae (Scheiu) nr. 4, o locuință constătătoare din 3 odăi, bucătăria și grădina de pomi, cu un preț foarte moderat.

Doritorii se pot adresa: Strada orfanilor nr. 25. 4-4587.

